

**Παράγοντες που επηρεάζουν την εξέλιξη
ενός ερασιτεχνικού σωματείου σε επαγγελματική ομάδα
Μελέτη περίπτωσης: ΚΑΕ Προμηθέας**

της Βικτωρίας Φλιάτουρα

**Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία που υποβάλλεται στο καθηγητικό σώμα
για τη μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων απόκτησης Διπλώματος
Μεταπτυχιακών Σπουδών στην «Διοίκηση Αθλητικών Οργανισμών και
Επιχειρήσεων» του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού του
Παν/μίου Πελοποννήσου στην κατεύθυνση «Μάνατζμεντ Αθλητικών
Οργανισμών & Επιχειρήσεων»**

**Σπάρτη
2020**

Εγκεκριμένο από την Εξεταστική Επιτροπή:

Επιβλέπουσα: Ουρανία Βρόντου , Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

2^ο Μέλος: Ιωάννης Δουβής , Καθηγητής

3^ο Μέλος: Θάνος Κριεμάδης , Καθηγητής

Υπεύθυνη Δήλωση

Με ατομική μου ευθύνη και γνωρίζοντας τις κυρώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 18 (Λόγοι και διαδικασία διαγραφής από το ΠΜΣ) του Κανονισμού Λειτουργίας Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών, δηλώνω υπεύθυνα ότι για τη συγγραφή της Μεταπτυχιακής Διπλωματικής μου Εργασίας (ΜΔΕ) δεν χρησιμοποίησα ολόκληρο ή μέρος έργου άλλου δημιουργού ή τις ιδέες και αντιλήψεις άλλου δημιουργού χωρίς να γίνεται αναφορά στην πηγή προέλευσης (βιβλίο, άρθρο από εφημερίδα ή περιοδικό, ιστοσελίδα κλπ.).

Ημερομηνία: 28/06/2020

Η Δηλούσα

Βικτωρία Φλιάτουρα

Copyright © Βικτωρία Φλιάτουρα, 2020

Με επιφύλαξη κάθε δικαιώματος. All rights reserved.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας εργασίας, εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς τον συγγραφέα.

Οι απόψεις και τα συμπεράσματα που περιέχονται σε αυτό το έγγραφο εκφράζουν τον συγγραφέα και δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι αντιπροσωπεύουν τις επίσημες θέσεις του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου του Τμήματος Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Βικτωρία Φλιάτουρα: Παράγοντες που επηρεάζουν την εξέλιξη ενός ερασιτεχνικού σωματείου σε επαγγελματική ομάδα. | Μελέτη περίπτωσης: ΚΑΕ Προμηθέας.
(Με την επίβλεψη της Ουρανίας Βρόντου, Αναπληρώτριας Καθηγήτριας)

Η παρούσα διπλωματική εργασία διερευνά το πεδίο του ερασιτεχνικού αθλητισμού, την επίδραση που λαμβάνει η τοπική κοινότητα από την ανάπτυξη και εξέλιξη ενός ερασιτεχνικού σωματείου σε επαγγελματική ομάδα και την αξία που φέρει αυτό το γεγονός για τον ερασιτέχνη παράγοντα, την τοπική αυτοδιοίκηση και τους νέους αθλητές. Πραγματοποιήθηκε ανασκόπηση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας σχετικά με τον αθλητισμό, τον ερασιτεχνικό και τον επαγγελματικό, με τη διοίκηση του αθλητισμού και τις αρχές του αθλητικού μάντζμεντ. Η αναγκαιότητα σύνδεσης του ερασιτεχνικού αθλητισμού με τον αθλητικό τουρισμό μελετάται μέσα από τη θεματική ανάλυση των ποιοτικών δεδομένων που συλλέχθηκαν στη διάρκεια της ερευνητικής διαδικασίας και αναλύεται η συμβολή / σύμπραξη των ερασιτεχνικών σωματείων σε μεγάλης κλίμακας αθλητικά γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στην περιοχή με κορυφαίο τους Παράκτιους Μεσογειακούς Αγώνες στην πόλη της Πάτρας το καλοκαίρι του 2020. Μέσα από την παρούσα μελέτη και τη συνδρομή των ευρημάτων της ποιοτικής έρευνας που διεξήχθη, επιχειρείται σχεδιασμός ενός πλάνου ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού όπως αυτός εκφράζεται διαμέσου των σωματείων της ευρύτερης περιοχής, ενώ κεντρικό σημείο αναφοράς της έρευνας τοποθετείται ο σύλλογος καλαθοσφαίρισης Προμηθέας Πάτρας. Η έρευνα φιλοδοξεί να δώσει ερεθίσματα για μελλοντικές ενέργειες ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού ώστε να ακολουθήσουν και άλλα σωματεία την πορεία του Προμηθέα και μέσω αυτών απώτερος στόχος είναι και η δημιουργία γόνιμου εδάφους για την ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού στην περιοχή.

Λέξεις κλειδιά: Ερασιτεχνικός αθλητισμός, διοίκηση αθλητισμού, αθλητική επιστήμη, ΚΑΕ Προμηθέας

ABSTRACT

Victoria Fliatoura: Effecting factors of amature sport organization progress of turning into a professional team. A case stusy of Promitheas BC.

(With the supervision of Ourania Vrontou, Associate Professor)

The present master's thesis examines the field of recreational sport, the impact on the local community from the development and growth of a recreational club to a professional one and the value of it for the recreational magnate, the local government administration and the young new athletes. Research was conducted on the bibliography related to sports, recreational and professional, the sports administration and the basic principles of sports management. The necessity of associating recreational sport with sports tourism is studied through the thematic analysis of qualitative data that were gathered through the research. In addition we analyse the contribution/collaboration of recreational clubs in larger scale's athletic events that take place across the region, the most notable of all being the Mediterranean Games hosted by the city of Patras in the summer of 2020. Though this study and the findings of the quantitative research that was carried out, a plan design for the development of recreational sport is attempted, the way it is expressed through the clubs of the surrounding area, whilst the central reference point of the paper is Promitheas Patras B.C. This paper aspires to trigger stimuli for future steps of growth for recreational sport so as other clubs would follow the course of Promitheas but further more as the ultimate goal, the creation of fertile ground in an effort to help sports tourism thrive across the area.

Keywords: amateur sports, grass root sport, sport for all, sport management, Promitheas B.C.

Αντί – ΠΡΟΛΟΓΟΥ

«Κατ' εμέ... Μοναδικό. Πρωτοποριακό. Και «άλλος δρόμος». Είναι ένας άλλος δρόμος. Δεν ξέρω αν είναι ο σωστός. Αλλά είναι ένας άλλος δρόμος.»

Πρόεδρος Και Διευθύνων Σύμβουλος ΚΑΕ Προμηθέα

«Πίστη, υπομονή, καρτερικότητα.»

Επικεφαλής Προπονητής Ακαδημιών Προμηθέα

«Όταν κοινοί άνθρωποι καταφέρνουν μη κοινά πράγματα.»

Ουρανία Βρόντου – Επιβλέπουσα καθηγήτρια

Οι συνθήκες διεξαγωγής της παρούσας έρευνας εμπειρείχαν υψηλό δείκτη δυσκολίας για διαφόρους λόγους. Παρόλα αυτά θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τους ανθρώπους που δαπάνησαν προσωπικό χρόνο και βοήθησαν στη διεκπεραίωση αυτής και είναι οι ανωτέρω. Ιδιαίτερα θα ήθελα να ευχαριστήσω την επιβλέπουσα καθηγήτρια κα. Ουρανία Βρόντου που με τις γνώσεις της βοήθησε στη διεκπεραίωση της ερευνητικής διαδικασίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ _____	V
ABSTRACT _____	VI
Αντί – ΠΡΟΛΟΓΟΥ _____	VII
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ _____	VIII
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ _____	XI
I. Εισαγωγή Σχεδιασμός και υλοποίηση της έρευνας _____	12
Θεωρητική βάση του υπό διερεύνηση θέματος της εργασίας _____	12
Προσδιορισμός και οριοθέτηση του προβλήματος _____	12
Σκοπός της έρευνας _____	12
Ερευνητικά πεδία _____	13
Οριοθετήσεις - Περιορισμοί _____	14
Ορισμοί όρων και συντομεύσεις _____	14
II. Ανασκόπηση βιβλιογραφίας Εννοιολογικές προσεγγίσεις _____	15
Εισαγωγή _____	15
Μάνατζμεντ (management) Ανάλυση του όρου _____	15
Αθλητισμός Έννοια, ορισμοί και ετυμολογία _____	18
Μάνατζμεντ και αθλητισμός Πού διαφέρει στον αθλητισμό; _____	21
Διοίκηση αθλητισμού (sport management) Ορισμός, βασικές έννοιες _____	24
III Ερασιτεχνικός ν επαγγελματικός αθλητισμός _____	28
Εισαγωγή _____	28
Ερασιτέχνης και επαγγελματίας Όροι αντίθετοι _____	29
Αθλητικοί φορείς Νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις _____	29
Αθλητικό Σωματείο Άρθρο 29 _____	30
Αθλητική Ένωση Άρθρο 37 _____	31
Αθλητική Ομοσπονδία Άρθρο 43 _____	32

Αθλητικές Ανώνυμες Εταιρείες Άρθρα 53 & 54	32
Επαγγελματικές Ενώσεις Αθλητικών Ανωνύμων Εταιρειών Άρθρο 77	34
Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης Ιστορία, δομή	35
Ένωση Σωματείων Καλαθοσφαίρισης Αχαΐας - Ηλείας Ιστορία, δομή	38
IV Μεθοδολογία και ερευνητική διαδικασία	39
Εισαγωγή	39
Ερευνητικός σχεδιασμός Εναλλακτικές προσεγγίσεις έρευνας	39
Σκοποί επιστημονικής έρευνας Διερεύνηση, περιγραφή, ερμηνεία	40
Διερεύνηση	40
Περιγραφή	41
Ερμηνεία	41
Μεθοδολογία έρευνας Βασικές έννοιες	41
Επιλογή ερευνητικής μεθόδου Ποιοτική ν ποσοτική	42
Ο ρόλος του ερευνητή Συνεντεύξεις	43
Συνεντεύξεις	44
Τύποι συνεντεύξεων	45
Δείγμα	46
Ερευνητικά εργαλεία	47
Διαδικασία συλλογής δεδομένων	48
Κανόνες Δεοντολογίας	49
V Αποτελέσματα έρευνας	51
Εισαγωγή	51
Παράθεση των αποτελεσμάτων	52
A. Υποδομές του ερασιτεχνικού αθλητισμού	52
B. Ο αθλητικός τουρισμός και τα ερασιτεχνικά σωματεία	53
Γ. Σχέδιο ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού	55

Δ. Επαγγελματικός αθλητισμός με ερασιτεχνικό αίσθημα _____	56
Ε. Ανθρώπινο δυναμικό και περιβάλλον δράσης του συλλόγου _____	58
VI Συζήτηση / συμπεράσματα και προτάσεις _____	60
Εισαγωγή _____	60
Διοίκηση Sport management _____	60
Όραμα _____	61
Προτάσεις για το μέλλον _____	62
Εν κατακλείδι _____	63
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ _____	64
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ _____	68
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι _____	69
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ _____	69
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ _____	73
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ _____	73

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 1. Η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα στη Διοίκηση	16
Σχήμα 2. Το μοντέλο των τριών τομέων του αθλητισμού	23
Σχήμα 3. Η «αποδόμηση» της Διεθνούς Αθλητικής Αγοράς	26
Σχήμα 4. Τμηματοποίηση με βάση τα αθλητικά προϊόντα / υπηρεσίες και τους αθλητικούς καταναλωτές	26
Σχήμα 5. Επίπεδα αθλητισμού	28
Σχήμα 6. Δομή της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης	37

I. Εισαγωγή | Σχεδιασμός και υλοποίηση της έρευνας

Θεωρητική βάση του υπό διερεύνηση θέματος της εργασίας

Ο αθλητισμός είναι ένα κομμάτι της κληρονομιάς όλων των ανδρών και των γυναικών και η απουσία του αφήνει ένα κενό που δε μπορεί να αναπληρωθεί, αναφέρει ο Pierre de Coubertin. Είναι αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας και του πολιτισμού και συνιστά ένα διευρυνόμενο κοινωνικό και οικονομικό φαινόμενο.

Ο αθλητισμός δύναται να πάρει πέντε διαφορετικές μορφές, είτε ως ερασιτεχνικός, είτε ως επαγγελματικός, ως μαζικός, ή με τη μορφή παιχνιδιών ή φυσικών δραστηριοτήτων. Υπάρχουν τρεις διαφορετικές θεωρίες σχετικά με τη γένεση του αθλητισμού. Η μαρξιστική θεωρία αναφέρει τον αθλητισμό ως φυσική συνέπεια των διαδικασιών της εργασίας και της παραγωγής. Με βάση την ηθολογία, η άσκηση είναι μια εκδήλωση ενστικτωδών κινήσεων ή παρορμήσεων. Αντιστοίχως, υπάρχει η θεωρία ότι όλες οι αθλητικές ασκήσεις έχουν λατρευτικές ρίζες.

Εν προκειμένω η έρευνα εστιάζει στον ερασιτεχνικό και τον επαγγελματικό αθλητισμό. Ο Ψυχάρης αναφέρει ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός συνιστά απότοκο του αθλητισμού όπου στοχεύει στο ζητούμενο των υψηλών επιδόσεων, συνεπώς στη μεγιστοποίηση της επίδοσης. (Ψυχάρης, 2005)

Προσδιορισμός και οριοθέτηση του προβλήματος

Βάσει ορισμού, με τον όρο ‘παράγοντας’ προσδιορίζουμε αυτό που μαζί με άλλα συναποτελεί ή συνδιαμορφώνει μια ευρύτερη έννοια/ενότητα ή οδηγεί σε ένα αποτέλεσμα. Η διεξαγωγή της παρούσας έρευνας τοποθετεί τη λέξη ‘παράγοντες’ στο βασικό υπό εξέταση ζητούμενο με στόχο να σχεδιάσουμε ένα πλαίσιο κατανόησης, αναζήτησης των αιτιών και καταγραφής των ενδεχόμενων προβλημάτων ή κενών που εντοπίζονται στον ερασιτεχνικό αθλητισμό και δεν αναπτύσσεται όσο θα μπορούσε ή ακόμη παρατηρούνται μόνο περιπτώσεις «πυροτεχνήματα».

Σκοπός της έρευνας

Σύμφωνα με τον Creswell η δήλωση του σκοπού (purpose statement) είναι μια δήλωση που παρουσιάζει την κατεύθυνση ή το σημείο εστίασης για τη μελέτη. Οι ερευνητές περιγράφουν το σκοπό μιας μελέτης σε μία ή περισσότερες περιληπτικά

διατυπωμένες προτάσεις. Χρησιμοποιείται τόσο στην ποσοτική όσο και στην ποιοτική έρευνα. (Creswell, 2016)

Σκοπός της παρούσας ερευνητικής μελέτης είναι η διερεύνηση όλων εκείνων των ποιοτικών δεδομένων που συνθέτουν την εικόνα ενός ερασιτεχνικού σωματείου στην πορεία ανόδου του και εξέλιξής του σε ομάδα επαγγελματικής κατηγορίας, τη μελέτη του περιβάλλοντος στο οποίο δραστηριοποιείται ο σύλλογος και τη σχέση κοινότητας και σωματείου, καθώς επίσης και η συμβολή των ερασιτεχνικών σωματείων στην ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού.

Οι λόγοι που οδήγησαν στην επιλογή αυτής της θεματικής είναι το ενδιαφέρον που παρουσιάζει το γεγονός ότι σε ένα χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών μία ομάδα τοπικού επιπέδου, σχεδόν άγνωστη ακόμα και στην τοπική αθλητική κοινότητα της πόλης της Πάτρας έως τότε, κατόρθωσε να αναδείξει το άθλημα του μπάσκετ, να δημιουργήσει ένα ισχυρό εμπορικό σήμα (brand name) και να αγωνιστεί στην Α' κατηγορία της χώρας και σε Ευρωπαϊκές διοργανώσεις με πολλές διακρίσεις μέχρι και την κορυφαία στιγμή στην ιστορία του συλλόγου με τους τελικούς του Πρωταθλήματος την αγωνιστική χρονιά 2018 – 19 αλλά και τον τελικό κυπέλλου Ελλάδας τη σεζόν 2019 - 20.

Μέσα από προσωπικές ημιδομημένες συνεντεύξεις με τα βασικά στελέχη, από τη διοίκηση μέχρι και το αθλητικό τμήμα, διερευνήθηκε ο τρόπος λειτουργίας, ο τρόπος σκέψης αλλά και τα μελλοντικά σχέδια και το πλάνο που υπάρχει ώστε ο σύλλογος να αποτελέσει κομμάτι της τοπικής κοινότητας και συνάμα ένα κοινωνικό φαινόμενο όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν οι εκπρόσωποί του.

Ερευνητικά πεδία

Στις ημιδομημένες συνεντεύξεις εις βάθος που διεξήχθησαν στο πλαίσιο της ερευνητικής διαδικασίας, οι ερωτήσεις που ετέθησαν στους συνεντευξιζόμενους εντάχθηκαν σε τρεις (3) κατηγορίες ώστε να συνταχθούν τα υπό εξέταση ερευνητικά πεδία που είναι τα κάτωθι:

1ο ερευνητικό πεδίο | Αθλητισμός και τοπική κοινότητα.

2ο ερευνητικό πεδίο | Αξιοποίηση και ανάπτυξη ερασιτεχνικών σωματείων.

3ο ερευνητικό πεδίο | Προμηθείας.

Οριοθετήσεις - Περιορισμοί

Στη διάρκεια της ερευνητικής διαδικασίας υπήρξαν ζητήματα που δημιούργησαν καθυστερήσεις στην ολοκλήρωσή της. Γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι ένα από αυτά τα ζητήματα που αντιμετώπισε η ερευνήτρια ήταν οι χρονικοί περιορισμοί των υπό εξέταση υποκειμένων λόγω του προσωπικού τους φόρτου εργασίας, κάτι που κατ'ουσίαν περιόρισε και το δείγμα της έρευνάς μας, καθώς στην πορεία κατέστη αδύνατο να συμπεριληφθούν σημαντικά στελέχη του συλλόγου.

Ορισμοί όρων και συντομεύσεις

ΕΣΚΑ – Η | Ένωση Σωματείων Καλαθοσφαίρισης Αχαΐας – Ηλείας

Ε.Ο.Κ. | Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης

WADA | World Anti-Doping Agency

Α.Α.Ε. | Ανώνυμη Αθλητική Εταιρεία

Ε.Ο.Ε. | Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή

Ε.Π.Ε. | Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή

Δ.Ο.Ε. | Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή

Σ.Ε.Γ.Α.Σ. | Σύνδεσμος Ελληνικών Γυμναστικών Σωματείων Ελλάδας

II. Ανασκόπηση βιβλιογραφίας | Εννοιολογικές προσεγγίσεις

Εισαγωγή

Προκειμένου να κατανοήσουμε και να αναδείξουμε τα στοιχεία εκείνα που συνθέτουν την εξελικτική πορεία ενός ερασιτεχνικού σωματείου σε επαγγελματική ομάδα, αναζητήσαμε την έννοια του μανάτζμεντ και δη του αθλητικού μανάτζμεντ ως αφετηρία. Καθώς η εξέλιξη του αθλητισμού και η ανάπτυξή του έφθασε σε ύψη «δυσθεώρητα» τα τελευταία 50 χρόνια, η ανάγκη για καλύτερη οργάνωση και διαχείριση του μεγέθους του ήταν επιτακτική.

Θεμελιώδης αρχή: Οι κατάλληλοι άνθρωποι στις κατάλληλες θέσεις. Το κεφάλαιο 1 επιχειρεί να καλύψει τις έννοιες του μανάτζμεντ, του αθλητισμού και καλείται να απαντήσει στο ερώτημα: Πού διαφέρει το μανάτζμεντ στον αθλητισμό;

Μανάτζμεντ (management) / Ανάλυση του όρου

«Όταν κοινοί άνθρωποι, καταφέρνουν μη κοινά πράγματα»

Ο όρος Διαχείριση ή, στην αγγλική γλώσσα, «μανάτζμεντ» (management), είναι η προσπάθεια καλύτερης οργάνωσης των διαθέσιμων πόρων (οικονομικών πόρων, ανθρώπινου δυναμικού, τεχνολογικών εργαλείων) για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων. (Βικιπαίδεια)

Ο όρος μανάτζμεντ ωστόσο, έχει αποδοθεί στην ελληνική γλώσσα και ως διοίκηση. Βάσει πάντοτε του ορισμού που αποδίδεται στην ηλεκτρονική εγκυκλοπαίδεια Βικιπαίδεια, διοίκηση είναι ο συντονισμός και η επίβλεψη της λειτουργίας μίας επιχείρησης, ενός ιδρύματος, ενός οργανισμού ή εν γένει, ενός φορέα οργάνωσης ατόμων. Είναι ένα είδος διαχείρισης, δηλαδή προσπάθειας οργάνωσης των διαθέσιμων πόρων, η οποία έχει ως στόχο την καλύτερη δυνατή λειτουργία του φορέα. Τα άτομα που ασκούν τη διοίκηση είναι επιφορτισμένα με την λήψη αποφάσεων απαραίτητων για την λειτουργία του φορέα. Τα καθήκοντά τους ποικίλλουν ανάλογα με την φύση του φορέα τον οποίο διοικούν. (Βικιπαίδεια)

Οι αυξανόμενες απαιτήσεις των καιρών και η αδιάκοπη εξελικτική ροή της τεχνολογίας έδειξαν το δρόμο για την εκπαίδευση και την εξειδίκευση των στελεχών

Διοίκησης. Γνώσεις μάρκετινγκ, στρατηγικού σχεδιασμού και ποιοτικής διοίκησης βρίσκονται στην κορυφή της λίστας με τα απαιτούμενα προσόντα ενός αποτελεσματικού διοικητικού στελέχους.

Σύμφωνα με την American Management Association, οι παράγοντες του μάνατζμεντ είναι τα κάτωθι **6 M**:

- ✓ **Men** – ανθρώπινο δυναμικό
- ✓ **Materials** – υλικά
- ✓ **Machines** – τεχνολογία
- ✓ **Managers** – διοικητικά στελέχη
- ✓ **Money** – οικονομικοί πόροι
- ✓ **Market** – αγορά

Πρόκειται για συνδυασμό διαδικασιών, δράσεων, γνώσεων και δεξιοτήτων, στο πλαίσιο της λειτουργίας των επιχειρήσεων / οργανισμών. (Ιωαννίδου, 2015)

Οι συντελεστές του μάνατζμεντ είναι:

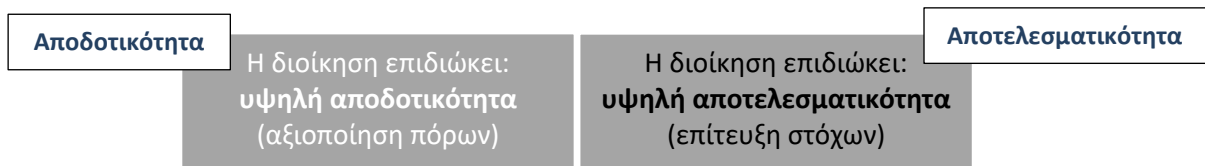
α. Οι γνώσεις, οι οποίες αφορούν την εφαρμογή των επιμέρους λειτουργιών του μάνατζμεντ.

β. Οι διοικητικές δεξιότητες, με την έννοια της δυνατότητας των διοικητικών στελεχών / μάνατζερ να εφαρμόζουν τη γνώση του μάνατζμεντ στην πράξη.

γ. Η φιλοσοφία / κουλτούρα των στελεχών ως προς την αναγκαιότητα και τον τρόπο άσκησης του μάνατζμεντ. (Ιωαννίδου, 2015)

Κατά τον Drucker (1998) τα βασικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν το μάνατζμεντ είναι: α) η αποτελεσματικότητα και β) η αποδοτικότητα. (Σχήμα 1)

Η αποτελεσματικότητα αναφέρεται στην επιτυχία των προκαθορισμένων στόχων με το μικρότερο δυνατό κόστος, ενώ η αποδοτικότητα αναφέρεται στην ορθή χρήση των πόρων για την επίτευξη της καλύτερης σχέσης ωφέλειας – κόστους. (Drucker, 1998)

Σχήμα 3. Η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα στη Διοίκηση (Λεωνίδας Χυτήρης, 2015)

Οι εκάστοτε θεωρητικοί και επαγγελματίες οι οποίοι ασκούν τη διοίκηση μιλούν για μια σειρά από λειτουργίες και ενέργειες που απαιτούνται για την επίτευξη των προσδοκώμενων αποτελεσμάτων.

Οι ενέργειες / λειτουργίες της διοίκησης είναι:

- **Ο προγραμματισμός (planning):** αναφέρεται στον καθορισμό στόχων και στη διαμόρφωση σχεδίων δράσης για την επίτευξή τους με βάση περιορισμούς και ευκαιρίες στο εσωτερικό και εξωτερικό περιβάλλον των επιχειρήσεων.
- **Η οργάνωση (organizing):** αναφέρεται στον καταμερισμό της εργασίας, στην κατανομή των πόρων, στην ανάθεση εργασιών σε άτομα και στον καθορισμό σχέσεων εξουσίας και ευθύνης.
- **Η διεύθυνση / ηγεσία (directing / leading):** περιλαμβάνει την κατεύθυνση και επίβλεψη των εργαζομένων και επηρεασμό της συμπεριφοράς τους μέσω συστημάτων και διαδικασιών παρακίνησης, επικοινωνίας, διαμόρφωσης οράματος, κουλτούρας, εργασιακού κλίματος, διευθέτησης συγκρούσεων.
- **Ο έλεγχος (controlling):** αναφέρεται στον έλεγχο αποτελεσμάτων, συστημάτων, διαδικασιών, ανθρώπινων πόρων, για να διαπιστωθεί κατά πόσον έχουν επιτευχθεί οι προγραμματισμένες δράσεις και για να γίνουν διορθώσεις όπου και όποτε χρειάζονται. (Λεωνίδας Χυτήρης, 2015)

Το να ξεχωρίσεις έναν και μόνο ορισμό στο «διοικείν» φαντάζει δύσκολο καθώς συνιστά ένα συνονθύλευμα απόψεων και ορισμών, καθότι πολλοί είναι εκείνοι που έχουν προσπαθήσει να αποτυπώσουν στο χαρτί μέσα σε μια δυο προτάσεις το τι εστί διοίκηση / μάνατζμεντ, χωρίς εντέλει να έχει καθιερωθεί κάποιος συγκεκριμένος ορισμός.

Παρακάτω, κλείνοντας μια συνοπτική εννοιολογική προσέγγιση του μάνατζμεντ, παραθέτουμε τους πιο δόκιμους και συχνά εμφανιζόμενους ορισμούς.

Σύμφωνα με τον Richard Daft, Αμερικανό θεωρητικό και καθηγητή μάνατζμεντ στο πανεπιστήμιο Vanderbilt, μάνατζμεντ είναι η εκπλήρωση των σκοπών του οργανισμού μέσω προγραμματισμού, οργάνωσης, διεύθυνσης και ελέγχου των πηγών του οργανισμού.

Αντιστοίχως σκεπτόμενος ο Ricky W. Griffin αποδίδει τη διαδικασία του μάνατζμεντ ως ένα σύνολο δραστηριοτήτων (περιλαμβανομένων του προγραμματισμού και της λήψης των αποφάσεων, της οργάνωσης, της διεύθυνσης

και του ελέγχου) που έχουν σαν στόχο να εκπληρώσουν τους σκοπούς του οργανισμού κατά τρόπο αποτελεσματικό και αποδοτικό.

Επί τη βάση των γραφομένων των Paul Hersey και Kenneth Blanchard το μάνατζμεντ είναι μία εργασία που πραγματοποιείται με άτομα και διαμέσου ατόμων και ομάδων για την εκπλήρωση των σκοπών του οργανισμού.

Μάνατζμεντ είναι η διαδικασία της αποδοτικής επιτέλεσης δραστηριοτήτων μαζί και μέσω άλλων ανθρώπων, σύμφωνα με τον ορισμό του Paul James. (Paul, 1998)

Ο Γιάννης Χολέβας ορίζει ως διοίκηση την προσφορά και τη συνεργασία για την επίτευξη των σκοπών και των στόχων της επιχείρησης. (Χολέβας, 1995)

Συμπερασματικά, το σύνολο των θεωρητικών προσδιορίζει τη διοίκηση / μάνατζμεντ ως μια σειρά από ενέργειες που με τον απαιτούμενο προγραμματισμό και συντονισμό οδηγούν την επιχείρηση στην επίτευξη των προκαθορισμένων της στόχων. Το μάνατζμεντ αρχίζει και τελειώνει στην εξής φράση: “Did you manage?” Αποτελεί και την ουσία του πράγματος που διερευνάται στην παρούσα εργασία.

Αθλητισμός | Έννοια, ορισμοί και ετυμολογία

«Ο αθλητισμός δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά ένα μέσο στην υπηρεσία του πολίτη.»

ΠΗΡ ΝΤΕ ΚΟΥΜΠΕΡΤΕΝ

Ετυμολογικά οι λέξεις άθληση και αθλητισμός ακολουθούν τις παρακάτω διαδρομές.

Άθληση < ελληνιστική κοινή ἄθλησις < αρχαία ελληνική ἀθλέω / ἀθλῶ < ἄθλον όπου φυσικά συνδέεται με το αποτέλεσμα και την ενέργεια του αθλούμαι, τη γύμναση, την εξάσκηση ενός αθλήματος. (Βικιπαίδεια)

Αθλητισμός < λόγιο ενδογενές δάνειο: γαλλική athlétisme < αρχαία ελληνική ἀθλητής. Το σύνολο των ατομικών και ομαδικών δραστηριοτήτων (αθλημάτων) που αποσκοπούν στη γύμναση του σώματος και περιλαμβάνουν συχνά τον ανταγωνισμό για την επίτευξη καλύτερων επιδόσεων καθώς και οι οργανωτικές δομές (σύλλογοι, ομοσπονδίες κλπ) που ασχολούνται με αυτές τις δραστηριότητες. (Βικιπαίδεια)

Με βάση την αθλητική επιστήμη, ως αθλητισμός ορίζεται η συστηματική σωματική καλλιέργεια και δράση με συγκεκριμένο τρόπο, ειδική μεθοδολογία και

παιδαγωγική, δια των Ολυμπιακών ή μη αθλημάτων, με σκοπό την ύψιστη σωματική απόδοση ως επίδοση σε αθλητικούς αγώνες, στο αθλητικό και κοινωνικό γίνεσθαι.

Επιπροσθέτως και καθοδηγούμενοι από την παιδαγωγική διάσταση του αθλητισμού υπό τη μορφή της προπόνησης, η αθλητική επιστήμη αναφέρεται στον αθλητισμό ως *η συνεχής, συστηματική, και εξατομικευμένη παιδαγωγική διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας επιδιώκεται σταδιακή προσαρμογή του ανθρώπινου οργανισμού σε έντονες φυσικές και ψυχικές προσπάθειες, με τελικό σκοπό την επίτευξη μεγάλων επιδόσεων σε κάποιο άθλημα ή αγώνισμα.* (Νάσκου - Περράκη, 1990)

Συνοψίζοντας, ο αθλητισμός είναι η συστηματική σωματική καλλιέργεια και δράση με συγκεκριμένο τρόπο, ειδική μεθοδολογία και παιδαγωγική με σκοπό την ύψιστη σωματική απόδοση, ως επίδοση σε αθλητικούς αγώνες, στο αθλητικό και κοινωνικό γίνεσθαι. (Ζέρβας, 1993)

Λίγη ιστορία...

Η λέξη αθλητισμός ως έννοια διαμορφώθηκε στους μετά-ομηρικούς χρόνους, καθώς η λέξη αυτή δεν συναντάται ούτε στην Οδύσσεια ούτε στην Ιλιάδα. Πιθανότατα, η έννοια διαμορφώθηκε με την καθιέρωση των ιερών αγώνων (Ολυμπιακοί αγώνες στην αρχαιότητα Ολύμπια εν Δίω, Πύθι, Νέμεα, Ίσθμια κατά τον 8ο αιώνα π.Χ. Ο αθλητισμός υπό αυτήν την μορφή είναι καθαρά αγωνιστικός κάτι βέβαια που αλλάζει με την πάροδο του χρόνου και την κατάργηση των Ολυμπιακών Αγώνων το 392/93 μ.Χ. από τον Θεοδόσιος Α'. Ο αθλητισμός θα επανεμφανιστεί αργότερα στις αρχές του 19ου αιώνα στη Μεγάλη Βρετανία ως σπορ (sport). Εντούτοις, η λέξη σπορ είναι γαλλική και χρονολογείται από την εποχή του Μεσαίωνα. Ήταν ταυτόσημη με το παιχνίδι και τη διασκέδαση.

Οι Αρχαίοι Αιγύπτιοι καθιέρωσαν πρώτοι τους αγώνες δρόμου, βάδην και την πάλη, περίπου την 3η χιλιετία π.Χ. Η Ελλάδα όμως στάθηκε η αληθινή κοιτίδα του αθλητισμού, γιατί εκεί ο αθλητισμός πήρε τη μορφή του ελεύθερου ανταγωνισμού και της ευγενούς άμιλλας.

Το 776 π.Χ. τελέστηκαν οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες με απώτερο στόχο την έκφραση ευγνωμοσύνης προς τους Θεούς για την προσφορά και τη γενναιοδωρία τους όπως επίσης και τον εξευγενισμό του θυμού τους. Ο λαός πίστευε πως η τέλεση των αγώνων, οι οποίοι γίνονταν κάθε τέσσερα (4) χρόνια στην Αρχαία Ολυμπία, θα συντελούσε στην ευνοϊκή στάση των θεών προς τους ανθρώπους. Ένα στεφάνι

αγριελιάς ήταν το έπαθλο του νικητή των Αγώνων και η θριαμβευτική επιστροφή του στην ιδιαίτερη πατρίδα του ακολουθούνταν από τη ρίψη των τοίχων από τους συμπατριώτες του, πράγμα το ποίο συμβόλιζε την προστασία της πόλης από τον Ολυμπιονίκη που ανέδειξε.

Ο 4^{ος} αι. π.Χ. και η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία σηματοδοτούν τη μετατροπή και εξαχρείωση των αθλητικών αγώνων σε θηριώδεις και ανελέητους αγώνες σε τεράστια στάδια στον Ρωμαϊκό Ιππόδρομο.

Στη συνέχεια ο αθλητισμός περνάει στα χέρια των ευγενών μετά τον 8^ο αι. μ.Χ. όπου το κύριο άθλημα αποτελεί ο έφιππος ιπποτικός αγώνας κατά το οποίο ου δύο αντίπαλοι, μη ακολουθώντας αγωνιστικούς κανονισμούς, ρίχνονται μέχρι θανάτου ο ένας εναντίον του άλλου.

Τα αθλήματα παίρνουν ειρηνικότερη μορφή κατά τον 12^ο αι. μ.Χ. όπου έχουμε αθλήματα που θα μπορούσαν να αποτελέσουν τους προκατόχους των σημερινών αθλημάτων της αντισφαίρισης ή των βαρών. Πιο συγκεκριμένα οι αθλητές πετούσαν στον τοίχο σφαίρες φτιαγμένες από στουπί και δέρμα προβάτου αρχικά με γυμνό χέρι και κατά τον 16^ο εξελίχθηκε στη χρήση ρακέτας η οποία κάνει και την πρώτη της εμφάνιση τότε.

Νέες πολιτικο-οικονομικές και πολιτιστικές προοπτικές μπαίνουν στον αθλητισμό από το 1986 κατά τη θέσπιση των Σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων. Τα αθλήματα πλέον χαρακτηρίζονται από εξειδίκευση, κανονισμούς και νόμους και οι αγώνες διακρίνονται σε φάσεις. Ο αθλητισμός μέσω των ΜΜΕ παίρνει τις διαστάσεις διεθνοποίησης και αποτελεί ένα μοναδικό μέσο που προωθεί την ένωση των λαών και την εξάλειψη κάθε διάκρισης και ρατσισμού. Η ανάπτυξη αυτή της παγκοσμιοποίησης και των ειρηνικών σχέσεων οδηγεί στην αύξηση τόσο των κυβερνητικών και μη οργανισμών, όσο και των αθλητών και κατ' επέκταση στη βελτίωση των συνθηκών που επικρατούσαν κατά τους αγώνες. (ή των αγωνισμάτων γενικότερα). Οι αθλητικοί Οργανισμοί κατηγοριοποιούνται σε Αθλητικές Ανώνυμες Εταιρείες, Σωματεία, Τμήματα αμειβόμενων Αθλητών, Ομοσπονδίες, στην Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή και τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και τέλος στους συνδέσμους που αποτελούν οι προπονητές, οι κριτές και οι διαιτητές.

Ο Πιερ ντε Κουμπερτέν, ο μεγάλος πρωτεργάτης και «εραστής» του ολυμπιακού ιδεώδους, παιδαγωγός στο επάγγελμα, πίστεψε στην αθλητική παιδεία, εργάστηκε σκληρά για να περιληφθεί το μάθημα της φυσικής αγωγής στα γαλλικά σχολεία και προώθησε την αναβίωση του ολυμπισμού ως επιστέγασμα της

θεωρητικής εκπαιδευτικής του προσέγγισης. Ο πόθος του ήταν να εντάξει τον αθλητισμό σε μια σφαιρική, παιδαγωγική και ανθρωπιστική προοπτική. (newsbeast, 2014)

Η ανάπτυξη του αθλητισμού που παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια και συνάμα η ιδιαιτερότητα του αθλητικού προϊόντος κατέστησε επιτακτική την ανάγκη για διαμόρφωση ενός θεωρητικού και ερευνητικού υποβάθρου μιας νέας επιστήμης, αυτής του αθλητικού μάνατζμεντ / αθλητική διοίκηση.

Μάνατζμεντ και αθλητισμός | Πού διαφέρει στον αθλητισμό;

Τα πολλαπλά οφέλη και η αξία του αθλητισμού και της άσκησης είναι δεδομένα. Τα αθλήματα είναι κοινωνικές δραστηριότητες και προσφέρουν την ευκαιρία στα νέα παιδιά για κοινωνικοποίηση και εκπαίδευση, πέρα από τα σωματικά αλλά και προσωπικά οφέλη.

Συνεπώς, η χρησιμότητα της φυσικής αγωγής και του αθλητισμού αναγνωρίζεται πια από σημαντικούς πολιτικούς (Ηνωμένα Έθνη, Ευρωπαϊκή Ένωση) αλλά και αθλητικούς (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή, Παγκόσμιες Ομοσπονδίες Αθλημάτων) οργανισμούς.

Σε δημοσιευμένο κείμενο που αλιεύσαμε από την επίσημη ιστοσελίδα της Ελληνικής Επιστημονικής Εταιρείας Διοίκησης Αθλητισμού και Αναψυχής (ΕλλΕΔΑ) και υπογράφει ο Δημήτρης Γαργαλιάνος αναφέρεται το εξής: *Σε σχετική μελέτη του το Κέντρο Δεοντολογίας στον Αθλητισμό του Καναδά (2008) περιγράφει λεπτομερώς τα προσωπικά, κοινωνικά, οικονομικά, εκπαιδευτικά, περιβαλλοντικά, διεθνή και άλλα οφέλη που προκύπτουν από την αθλητική δραστηριότητα, τα οποία ενθαρρύνουν όλο και περισσότερους ανθρώπους να ασχοληθούν με όλο το φάσμα της άσκησης και του αθλητισμού (από τις ακαδημίες και τα αθλητικά προγράμματα των Δήμων μέχρι την εθνική ομάδα), με διάφορες ιδιότητες (αθλητής, προπονητής, διαιτητής, διοικητικό στέλεχος κ.λπ.).* (Γαργαλιάνος, 2016)

Το γεγονός αυτό οφείλει να δραστηριοποιήσει όλα τα στελέχη που ασχολούνται, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, με το αθλητικό προϊόν και να τους δεσμεύει στο να εκπαιδευτούν και να εξειδικευτούν στον τομέα της αθλητικής διοίκησης και οι αθλητικοί οργανισμοί να οργανωθούν καλύτερα με στόχο να προσφέρουν ποιοτικότερες και αποδοτικότερες υπηρεσίες.

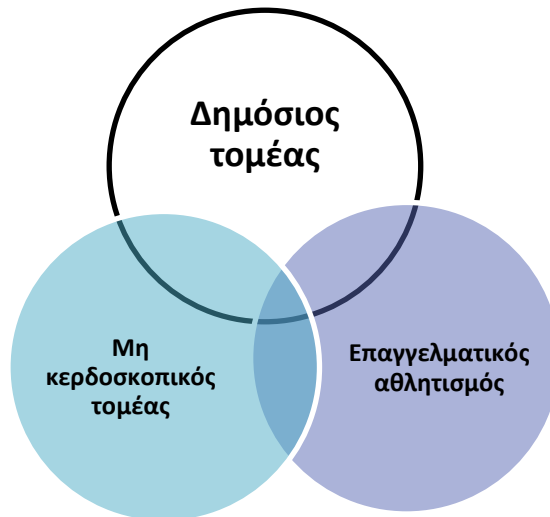
Σε τι διαφοροποιείται όμως και με ποιον τρόπο η διοίκηση του αθλητισμού; Προκειμένου να κατανοήσουμε τους οργανισμούς εκείνους που εμπλέκονται με τον έναν ή τον άλλον τρόπο στη διοίκηση του αθλητισμού αλλά και τον τρόπο με τον οποίο δημιουργούν εταιρικές σχέσεις, αλληλεπιδρούν με αποτέλεσμα να επηρεάζουν εκατέρωθεν τις πρακτικές τους και επιπλέον συνεργάζονται μεταξύ τους, θα ήτο χρήσιμο να θεωρήσουμε ότι αθλητισμός περιλαμβάνει τρεις (3) ξεχωριστούς τομείς και είναι οι κάτωθι:

- Ο κρατικός ή δημόσιος τομέας, ο οποίος περιλαμβάνει εθνικές, κρατικές / επαρχιακές και περιφερειακές κυβερνήσεις / διοικήσεις και εξειδικευμένες υπηρεσίες (όπως η γενική γραμματεία αθλητισμού) που αναπτύσσουν την αθλητική πολιτική, παρέχουν χρηματοδότηση σε άλλους τομείς όπως για παράδειγμα ο έλεγχος για χρήση απαγορευμένων ουσιών. (WADA)

- Ο μη κερδοσκοπικός ή εθελοντικός τομέας, συγκροτούμενος από την κοινότητα των συλλόγων, κυβερνητικές ενώσεις και διεθνείς αθλητικές οργανώσεις που παρέχουν τον ανταγωνισμό και τις ευκαιρίες συμμετοχής, τη ρύθμιση και τη διαχείριση των αθλητικών κανόνων και συμπεριφορών.

- Ο επαγγελματικός ή εμπορικός, ο οποίος περιλαμβάνει τα επαγγελματικά πρωταθλήματα και τις ομάδες που μετέχουν σε αυτά, καθώς και τους «συμμαχικούς» οργανισμούς – εταιρείες όπως είναι οι αθλητικές εταιρείες ένδυσης και εξοπλισμού, τα μέσα ενημέρωσης, οι εταιρείες διοργάνωσης εκδηλώσεων κ.λπ.

Αυτοί οι τρεις τομείς φυσικά και δε λειτουργούν μεμονωμένα. Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα αλληλοεπικαλύπτονται. (Σχήμα2) Επί παραδείγματι, το κράτος συμμετέχει στενά στην παροχή χρηματοδότησης σε μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς ή σε αθλητικές οργανώσεις, για την προώθηση και ανάπτυξη του αθλητισμού και ελίτ αθλητικών προγραμμάτων και σε αντάλλαγμα οι μη κερδοσκοπικές αθλητικές οργανώσεις παρέχουν στη γενική κοινότητα ευκαιρίες για άθληση και «παραγωγή» αθλητών, προπονητών και εν γένει στελεχών του αθλητικού αντικειμένου. Επιπροσθέτως, το κράτος συμμετέχει και στον εμπορικό αθλητισμό, καθώς στηρίζει οικονομικά την κατασκευή μεγάλων σταδίων και άλλων συναφών χώρων προς χρήση και εκμετάλλευσής τους από επαγγελματίες του αθλητισμού.

Σχήμα 4. Το μοντέλο των τριών τομέων του αθλητισμού

Αντιστοίχως, ο μη κερδοσκοπικός τομέας στηρίζει τον επαγγελματικό αθλητισμό εκπαιδεύοντας αθλητές και παρέχοντας ταλέντα για επαγγελματικά πρωταθλήματα, αλλά παράλληλα εκπαιδεύοντας προπονητές και στελέχη αθλητικής υποδομής. Σε αντάλλαγμα αυτού ο επαγγελματικός αθλητισμός προωθεί το άθλημα στους θεατές και τους συμμετέχοντες και σε ορισμένες περιπτώσεις εισπράττει επιπλέον έσοδα από τα τηλεοπτικά δικαιώματα.

Το μάνατζμεντ, ιδιαίτερα στην σημερινή εποχή, θεωρείται απαραίτητο για την αποτελεσματική διοίκηση και λειτουργία εταιρειών, οργανισμών και επιχειρήσεων. Αντιστοίχως σε όλους αυτούς τους χώρους βρίσκει εφαρμογή στο αθλητικό μάνατζμεντ (sport management) μέσω των μάνατζερ, των προπονητών και των τεχνικών και αγωνιστικών διευθυντών. (Χολέβας, 1995)

Σύμφωνα με τον Λάιο (1997), διακρίνονται τρία (3) βασικά στοιχεία που συνθέτουν την οργάνωση και τη διοίκηση γενικά και αυτά είναι τα κάτωθι:

- α.** Ανθρώπινο δυναμικό (άνθρωποι)
- β.** Συγκεκριμένοι πόροι (βάσει καθορισμένων στόχων)
- γ.** Οργανωτική δομή και υλοποίηση στόχων

Το ερώτημα που τίθεται στην παρούσα εργασία είναι ποια μπορεί να είναι η αντιστοιχία αυτών των βασικών χαρακτηριστικών του μάνατζμεντ σε μια ομάδα καλαθοσφαίρισης όπως είναι και η -εν προκειμένω- εξετάζουσα περίπτωση της ΚΑΕ Προμηθέας.

Η απάντηση έχει ως εξής: Ο μάνατζερ της ομάδας καλείται να πετύχει τους στόχους της ομάδας χρησιμοποιώντας με τον πιο αποδοτικό και αποτελεσματικό τρόπο το ανθρώπινο δυναμικό αυτής. (Εστω A = παίκτες, συνεργάτες, προσωπικό)

Προκειμένου να το επιτύχει αυτό ωστόσο, απαιτούνται και οι απαραίτητοι πόροι. (Εστω $B = \text{έσοδα, χρήματα}$)

Στόχοι μιας ομάδας καλαθοσφαίρισης είναι οι νίκες και οι διακρίσεις. (Εστω $\Gamma = \text{στόχοι}$)

Συμπερασματικά, η συσχέτιση των τριών (3) βασικών στοιχείων του μάνατζμεντ αποδίδεται με την εξίσωση: $(A+B) = (\Gamma)$

Με βάση τα παραπάνω ο Φλώρος (1993) διατύπωσε ότι *το έργο του sport manager είναι να αναζητά και να επιλέγει τη συστηματική και αποτελεσματική αξιοποίηση των δυνατοτήτων της ομάδας (παίκτες, συνεργάτες) και των μέσων που έχει στη διάθεσή της (χρήματα, οπαδοί, αθλητικές εγκαταστάσεις)*. (Φλώρος, 1993)

Οι επαγγελματικές ομάδες των ομαδικών αθλημάτων όπως είναι και η καλαθοσφαίριση (basketball) έπαψαν πλέον να λειτουργούν μόνο ως απλά αθλητικά σωματεία ή ερασιτεχνικοί (ή μη κερδοσκοπικοί) οργανισμοί. Τα τελευταία χρόνια λειτουργούν ως επιχειρήσεις – εταιρείες όπως είναι οι ΚΑΕ.

Συνεπώς, προκειμένου να είναι αποτελεσματικές και να λειτουργούν με σωστό και αποδοτικό τρόπο οφείλουν να διαθέτουν κατάλληλη οργανωτική δομή, δυνατή ηγεσία, αποτελεσματική επικοινωνία, συστηματικό προγραμματισμό και συνεχή έλεγχο αυτού, καθώς επίσης και την κατάλληλη οργάνωση και διοίκηση του ανθρώπινου δυναμικού.

Διοίκηση αθλητισμού (sport management) | Ορισμός, βασικές έννοιες

Κατά τον Chelladurai, γκουρού της αθλητικής διοίκησης, στο χώρο του αθλητισμού, το μάνατζμεντ ελληνιστί η διοίκηση, έχει πάρει μια διαφοροποιημένη μορφή, αφού περιλαμβάνει την παραγωγή και το μάρκετινγκ (ανταλλαγή) των αθλητικών υπηρεσιών. (Chelladurai P. , 1985)

Η έννοια της διοίκησης αθλητισμού περιλαμβάνει τρεις (3) βασικές θέσεις σύμφωνα με τον Chelladurai (2006):

- Αθλητικά προϊόντα και υπηρεσίες
- Παραγωγή και ανταλλαγή (μάνατζμεντ και μάρκετινγκ)
- Το μάνατζμεντ ως συντονισμός

(Chelladurai P. , 2006)

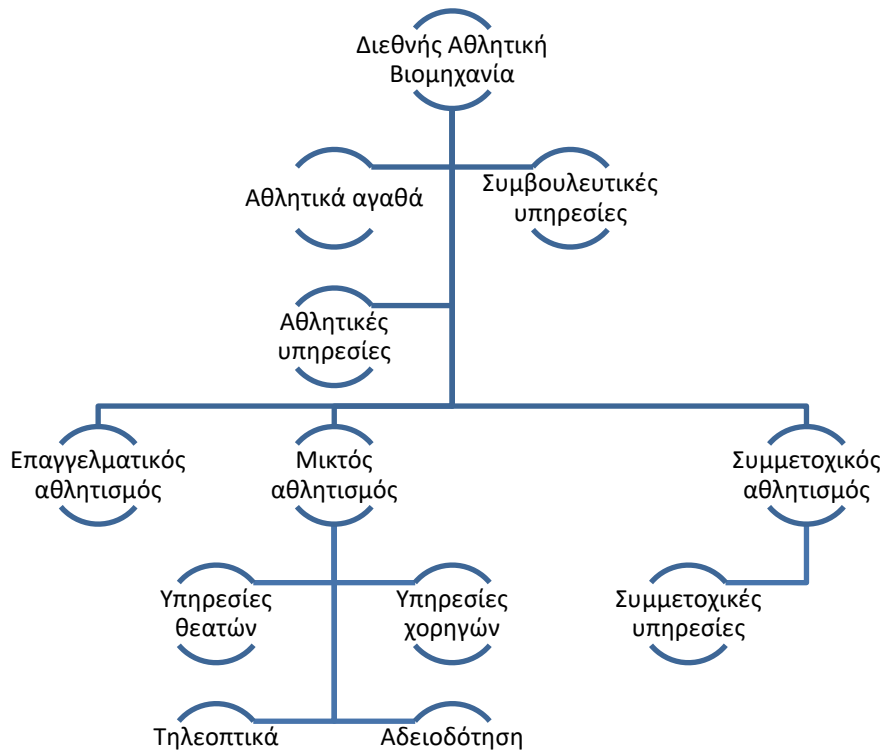
Βάσει της εννοιολογικής προσέγγισης του Chelladurai, ως αθλητική διοίκηση ορίζεται ο συντονισμός των πηγών ενέργειας, των τεχνολογιών, των διαδικασιών και του προσωπικού για την αποτελεσματικότερη παραγωγή και ανταλλαγή αθλητικών υπηρεσιών.

Αναλύοντας εις βάθος, η διοίκηση του αθλητισμού σχετίζεται με μια σειρά ενεργειών και πραγμάτων όπως είναι ο συντονισμός ανθρώπινων και υλικών πόρων σε συνδυασμό και σε απόλυτη αρμονία με τις τεχνολογίες (εγκαταστάσεις, εξοπλισμός, διαδικασίες και γνωστικά αντικείμενα) αλλά και άλλων υποστηρικτικών τομέων που αφορούν αθλητικά γεγονότα, ή νομικά και οικονομικά θέματα. Επιπλέον, καθορίζεται και σε μεγάλο βαθμό από παράγοντες του ευρύτερου πλαισίου όπως είναι το μέγεθος του εκάστοτε οργανισμού, τις κυβερνητικές αποφάσεις και την υπάρχουσα νομοθεσία, καθώς επίσης και από τις προσδοκίες της κοινωνίας.

Η αγορά στην οποία οριοθετείται και βρίσκει εφαρμογή η διοίκηση του αθλητισμού, η λεγόμενη αθλητική βιομηχανία, είναι η αγορά της οποίας τα προϊόντα / υπηρεσίες έχουν άμεση σχέση με τον αθλητισμό, την άσκηση και την αναψυχή. Παρά το συναφές αντικείμενο, που δεν είναι άλλο φυσικά από το αθλητικό, δεν παρατηρείται σαφής ομοιογένεια στην αθλητική βιομηχανία. Οι οργανισμοί που δραστηριοποιούνται στην αγορά του «αθλητισμού» δεν παράγουν τις ίδιες υπηρεσίες και προϊόντα. Η διαφοροποίηση αυτή δεν αποτελεί κάποιο «σφάλμα» της αγοράς, καθώς εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι είναι αναγκαία για την κάλυψη συγκεκριμένων και διαφορετικών κατά περίπτωση αναγκών.

Προκειμένου να κατανοήσουμε τη δυναμική και πολύπλοκη αθλητική αγορά, η ταξινόμηση των διαφόρων υπηρεσιών – προϊόντων του αθλητισμού σε κατηγορίες εθεωρείτο αναγκαία και απεικονίζεται στα παρακάτω σχήματα. (Θεοδωράκης, 2013-14)(Σχήμα 3) (Σχήμα 4)

Διεθνής Αθλητική Αγορά

Σχήμα 3. Η «αποδόμηση» της Διεθνούς Αθλητικής Αγοράς

Σχήμα 4. Τμηματοποίηση με βάση τα αθλητικά προϊόντα / υπηρεσίες και τους αθλητικούς καταναλωτές. (Parks, Zanger, & Quarterman, 1998)

Συνοψίζοντας, η παρούσα χρονική συγκυρία και η επικρατούσα τάση εμφανίζει τον αθλητισμό και το αθλητικό προϊόν σαν κάτι το μετρήσιμο που αποδίδεται με οικονομικούς όρους περισσότερο παρά με αθλητικές επιδόσεις. Συνακόλουθα, ο τρόπος διοίκησης και διαχείρισης του αθλητισμού, κατά περιπτώσεις, έχει οδηγήσει στην εμπορευματοποίηση, κατά συνέπεια και επαγγελματοποίησή του.

Η εμπορευματοποίησή του παρατηρείται κυρίως σε ομαδικά αθλήματα, με μαζική απήχηση στο κοινό. Οι αθλητικές ομάδες ενώ κάποτε ξεκινούσαν τη λειτουργία τους ως μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί και ερασιτεχνικά σωματεία, έχουν μετατραπεί σε εμπορικές άρα και κερδοσκοπικές επιχειρήσεις, επιλέγοντας ορισμένες φορές να θυσιάσουν την πραγματική αξία του αθλητισμού στο βωμό του κέρδους.

Ένα από τα ερωτήματα ωστόσο που καλείται να απαντηθεί στην παρούσα έρευνα, είναι εάν και εφόσον ένα ερασιτεχνικό σωματείο έχει την τάση να μετουσιωθεί σε επαγγελματική ομάδα, μπορεί αυτό το γεγονός και μόνο να αποτελέσει τροχοπέδη στη λειτουργία του ως ένα υγιές αθλητικό σωματείο που προάγει τις αξίες του αθλητισμού και ενισχύει την τάση των νέων παιδιών να ασχοληθούν με αυτόν; Είναι άραγε αρνητικό και «ένοχο» το να δημιουργήσεις ένα «εργοστάσιο» νέων αθλητών και εκπαιδευμένων παιδιών σε θέματα αθλητικού πολιτισμού, συνεργατικότητας, ευγενούς άμιλλας;

Ο αθλητισμός είναι κοινωνικό και δημόσιο αγαθό και η κάθε είδους εμπορευματοποίησή του, αναμφίβολα υπονομεύει κάθε ηθική βάση του ερασιτεχνικού αθλητισμού. Παρόλα αυτά ορισμένες περιπτώσεις «επαγγελματοποίησης» / «εμπορευματοποίησής» του, αποδεικνύουν ότι δεν αποτελεί κανόνα αδιάσπαστο.

III | Ερασιτεχνικός ν επαγγελματικός αθλητισμός

«Ο αθλητισμός ωφελεί μέχρι να κοκκινίσουν τα μάγουλά σου. Από κει και πέρα είναι βλαβερός και καταστρέφει το μυαλό.»

ΔΙΟΓΕΝΗΣ, 410-323 Π.Χ., ΚΥΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

Εισαγωγή

Ο αθλητισμός συνιστά ένα από τα πλέον πολυσύνθετα κοινωνικο-πολιτισμικά φαινόμενα δεδομένου ότι συναντάται σε πέντε διαφορετικές (5) μορφές που είναι οι εξής: ερασιτεχνικός, επαγγελματικός, μαζικός αθλητισμός, υπό την μορφή των φυσικών δραστηριοτήτων αλλά και των παιχνιδιών. Οι κορυφαίες επιδόσεις των τριών (3) κορυφαίων επιπέδων προσελκύουν περισσότερα παιδιά να συμμετάσχουν στη βάση της πυραμίδας, ενώ αντιστρόφως όσα περισσότερα παιδιά συμμετέχουν στα χαμηλά επίπεδα, τόσες περισσότερες πιθανότητες υπάρχουν να εντοπιστούν ικανοί αθλητές. (Σχήμα 5)

Σχήμα 5. Επίπεδα αθλητισμού

Στο παρόν κεφάλαιο αναλύεται η αθλητική οργάνωση και τα δομικά εκείνα στοιχεία που τη συνθέτουν και συνακόλουθα εξετάζεται η διάκριση αλλά και η «σύγκρουση» του ερασιτεχνικού με τον επαγγελματικό αθλητισμό έτσι ώστε να αποκτήσουμε την προαπαιτούμενη υποδομή προκειμένου να κατανοήσουμε, ει δυνατόν περισσότερο, το προσδοκώμενο ζητούμενο της παρούσας ερευνητικής διαδικασίας που είναι η μετεξέλιξη ενός ερασιτεχνικού σωματείου σε επαγγελματική ομάδα.

Ερασιτέχνης και επαγγελματίας | Όροι αντίθετοι

Η λέξη ερασιτέχνης μαρτυρείται από το 1887 και προέρχεται από το ρήμα *έραμαι που σημαίνει αγαπώ (> ερασι-) συν το ουσιαστικό τέχνη (< - τεχνης)*. Συνεπώς, ερασιτέχνης είναι εκείνος που ασχολείται με κάτι από ευχαρίστηση, όχι επαγγελματικά ή με σκοπό το οικονομικό κέρδος. Αντώνυμό του είναι ο επαγγελματίας.

Επί του προκειμένου, αναφορικά με τον αθλητισμό, βάσει του άρθρου 7 του αθλητικού νόμου ερασιτέχνης αθλητής ορίζεται ως *το φυσικό πρόσωπο, που αποτελεί και το βασικό κύτταρο του αθλητισμού, και επιδίδεται συστηματικά ως μέλος αθλητικού σωματείου σε αθλητική δραστηριότητα, είτε ατομικά, είτε ως μέλος ομάδας, με σκοπό, μέσω της σωματικής του άσκησης, τη βελτίωση των ψυχοσωματικών του ικανοτήτων, της φυσικής του κατάστασης, της υγείας, της ποιότητας της ζωής του εν γένει χωρίς να αμείβεται καθ' οποιοδήποτε τρόπο από το αθλητικό σωματείο.*

Επαγγελματίας αθλητής αντιθέτως είναι εκείνος ο οποίος συμμετέχει ως μέλος ομάδας αθλητικής ανώνυμης εταιρείας (Α.Α.Ε.) σε αγώνες επαγγελματικής κατηγορίας και συνδέεται με την Α.Α.Ε. με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για την παροχή αθλητικών υπηρεσιών.¹ (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

Αθλητικοί φορείς | Νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις

Αθλητικοί φορείς, κατά την έννοια του παρόντος νόμου, είναι οι φορείς, με οποιαδήποτε νομική μορφή, οργάνωσης του αγωνιστικού αθλητισμού, όπως: τα αθλητικά σωματεία, οι αθλητικές ενώσεις, οι αθλητικές ομοσπονδίες, οι αθλητικές ανώνυμες εταιρείες, οι επαγγελματικές ενώσεις αθλητικών ανωνύμων εταιρειών, η Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Ο.Ε.), η Ελληνική Παραολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Π.Ε.) και κάθε άλλος φορέας ο οποίος εντάσσεται στις διατάξεις του παρόντος νόμου και αναγνωρίζεται αθλητικά, σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 28² και 48³. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

¹ Άρθρο 81 | Επαγγελματικό άθλημα – αγώνισμα είναι αυτό που διεξάγεται μεταξύ ομάδων αθλητικών ανωνύμων εταιρειών (Α.Α.Ε.) ή Α.Α.Ε. και αθλητικών σωματείων και διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος, των καταστατικών των οικείων επαγγελματικών ενώσεων και των αθλητικών Ομοσπονδιών.

² Άρθρο 28 | Ειδική αθλητική αναγνώριση αθλητικών φορέων | Η ειδική αθλητική αναγνώριση χορηγείται, για κάθε άθλημα ή κλάδο αθλήματος, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αθλητισμού, ύστερα από αίτηση του αθλητικού σωματείου, εφόσον: α) το καταστατικό

Αθλητικό Σωματείο / Άρθρο 29

Σύμφωνα με τον νέο αθλητικό νόμο ως *αθλητικό σωματείο* ορίζεται η *ένωση φυσικών προσώπων η οποία ιδρύεται και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 78⁴ επ. του Αστικού Κώδικα και του παρόντος νόμου. Δεν επιδιώκει την απόκτηση κέρδους και αποβλέπει:*

- ✓ *στη συστηματική καλλιέργεια και ανάπτυξη των δυνατοτήτων των αθλητών του για τη συμμετοχή τους σε αθλητικούς αγώνες.*
- ✓ *στην ανάπτυξη και προαγωγή του αθλήματος που καλλιεργεί.*
- ✓ *στην παροχή υπηρεσιών εκγύμνασης για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής, την πρόληψη και την εξασφάλιση της υγείας των αθλητών και όσων αθλούνται.*
- ✓ *στην προαγωγή του αθλητικού ιδεώδους.*

Το αθλητικό σωματείο είναι η πρωτοβάθμια αθλητική οργάνωση του ερασιτεχνικού αθλητισμού και μπορεί να ασκεί και άλλες δραστηριότητες που συνάδουν με τον καταστατικό του σκοπό, καθώς επίσης και να έχει και οποιονδήποτε άλλο, δευτερεύοντα, καταστατικό σκοπό, υπό την προϋπόθεση ότι δεν αναιρείται ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας του. Το καταστατικό του αθλητικού σωματείου ορίζει τους συγκεκριμένους κλάδους ή κατηγορίες άθλησης, στην καλλιέργεια και ανάπτυξη των οποίων αυτό αποσκοπεί, καθώς και τη διαδικασία της ίδρυσης νέων κλάδων άθλησης ή της κατάργησης κλάδων.

Αθλητικά σωματεία που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου μπορούν να συστήσουν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.), οι πρωτοβάθμιοι και δευτεροβάθμιοι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι κλάδοι των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, η Ελληνική Αστυνομία, το Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή, το Πυροσβεστικό Σώμα, τα δημόσια και ιδιωτικά σχολεία ή σχολές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι Στρατιωτικές Σχολές και η Αστυνομική Ακαδημία. Τα αθλητικά αυτά σωματεία μετέχουν με αθλητές τους σε αθλητικές διοργανώσεις και μπορούν, αν το επιθυμούν, να αποτελούν μέλη της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας

του σωματείου είναι σύμφωνο με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα και του παρόντος νόμου, β) συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις και τηρεί τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από το καταστατικό του και τον παρόντα νόμο, γ) ασκεί αθλητική δραστηριότητα, δ) προσδιορίζει στην αίτησή του με σαφήνεια τους χώρους στους οποίους αναπτύσσει αθλητική δραστηριότητα και προσκομίζει τις άδειες που προβλέπονται γ' αυτούς από τις διατάξεις του παρόντος νόμου. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, 2014)

³ Άρθρο 48 | Ειδική αθλητική αναγνώριση - Μείωση του αριθμού των μελών αθλητικής ομοσπονδίας | Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγείται σε αθλητική ομοσπονδία, ύστερα από αίτηση της, ειδική αθλητική αναγνώριση εφόσον: α) υπάρχει για το άθλημα ή τον κλάδο αθλήματος που αυτή καλλιεργεί αντίστοιχη παγκόσμια αθλητική ομοσπονδία, αναγνωρισμένη από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (Δ.Ο.Ε.), είτε το άθλημα περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών αγώνων, είτε όχι, β) το καταστατικό της είναι σύμφωνο με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα και του παρόντος νόμου, γ) συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις και τηρεί τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από το καταστατικό της και τον παρόντα νόμο. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, 2014)

⁴ Άρθρο 78 | Αστικός Κώδικας | Σωματείο | Ένωση προσώπων που επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό αποκτά προσωπικότητα όταν εγγραφεί σε ειδικό δημόσιο βιβλίο (σωματείο) που τηρείται στο πρωτοδικείο της έδρας του. Για να συσταθεί σωματείο χρειάζονται είκοσι τουλάχιστον πρόσωπα. (19De)

σύμφωνα με τις καταστατικές της προβλέψεις, να λαμβάνουν την ειδική αθλητική αναγνώριση του άρθρου 28 του παρόντος και τα προνόμια που συνεπάγεται η χορήγησή της γι' αυτά και για τους αθλητές τους. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και του κατά περίπτωση καθ' ύλη συναρμόδιου Υπουργού, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις της σύστασής τους, της συγκρότησης, της διάρθρωσης και της λειτουργίας των οργάνων τους, της χορήγησης ειδικής αθλητικής αναγνώρισης και κρατικής οικονομικής επιχορήγησης, προνομίων στους αθλητές τους, της διάλυσής τους, τα βιβλία που πρέπει να τηρούν, και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

Αθλητική Ένωση | Άρθρο 37

Αθλητική ένωση είναι η τοπική, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, οργάνωση αθλητικών σωματείων που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο αθλήματος, η οποία ιδρύεται και λειτουργεί ως σωματείο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 78 επ. του Αστικού Κώδικα και του παρόντος νόμου και έχει ως κύριο σκοπό την ανάπτυξη του οικείου αθλήματος μέσα στα γεωγραφικά όρια που λειτουργεί. Αποτελεί τοπικό όργανο της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας την οποία και συνεπικουρεί στην οργάνωση και τη διεξαγωγή των αθλητικών δραστηριοτήτων της.

Η αθλητική ένωση περιλαμβάνει αθλητικά σωματεία που έχουν την έδρα τους σε μία ή σε περισσότερες περιφερειακές ενότητες, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο καταστατικό της και στο καταστατικό της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας. Σε κάθε περιφερειακή ενότητα επιτρέπεται μία μόνο αθλητική ένωση για κάθε άθλημα ή κλάδο άθλησης.

Αν σε μία περιφερειακή ενότητα δεν έχει συσταθεί αθλητική ένωση, και η οικεία αθλητική ομοσπονδία τη θεωρεί απαραίτητη για τη διεξαγωγή των αθλητικών δραστηριοτήτων της σε τοπικό επίπεδο, μπορεί να αποφασίσει τη σύσταση και λειτουργία τοπικής επιτροπής, τα μέλη της οποίας εκλέγονται από τους εκπρόσωπους των οικείων αθλητικών σωματείων που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο άθλησης. Τα κωλύματα του άρθρου 3 του παρόντος ισχύουν και για τα μέλη των τοπικών επιτροπών. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

Αθλητική Ομοσπονδία | Άρθρο 43

Βάσει του αθλητικού νόμου ως αθλητική ομοσπονδία νοείται η δευτεροβάθμια, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, οργάνωση αθλητικών σωματείων που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή κλάδο αθλήματος. Ιδρύεται και λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 78 επόμενα του Αστικού Κώδικα και του παρόντος νόμου και σκοπός της είναι η καλλιέργεια και η ανάπτυξη του αθλήματος που καλλιεργεί σε εθνικό επίπεδο.

Για κάθε άθλημα ή κλάδο άθλησης επιτρέπεται η σύσταση μιας μόνο ομοσπονδίας για όλη τη χώρα. Η ομοσπονδία εκπροσωπεί το άθλημα διεθνώς, σύμφωνα με τους κανονισμούς της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής (Δ.Ο.Ε.) και της οικείας διεθνούς αθλητικής ομοσπονδίας και έχει την εποπτεία των αθλητικών διοργανώσεων που υπάγονται σ' αυτή. Τα αθλήματα και οι κλάδοι άθλησης καθορίζονται με απόφαση της γενικής συνέλευσης της ομοσπονδίας.

Για τη σύσταση ομοσπονδίας απαιτούνται αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων είκοσι (20) τουλάχιστον αθλητικών σωματείων που καλλιεργούν το ίδιο άθλημα ή τον ίδιο κλάδο άθλησης, τα οποία επιδεικνύουν αγωνιστική δραστηριότητα.

Μέλη της αθλητικής ομοσπονδίας είναι μόνο αθλητικά σωματεία, στα οποία έχει χορηγηθεί η ειδική αθλητική αναγνώριση του άρθρου 28 του παρόντος και δεν έχει αυτή ανακληθεί, ούτε και έχει λήξει η ισχύς της. Για την εγγραφή μέλους αποφασίζει το Δ.Σ. της αθλητικής ομοσπονδίας και για τη διαγραφή η Γενική της Συνέλευση. Δεν επιτρέπονται διακρίσεις σε τακτικά, δόκιμα, ή πάρεδρα μέλη, ή άλλες παρόμοιες. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

Αθλητικές Ανώνυμες Εταιρείες | Άρθρα 53 & 54

Με απόφαση της γενικής συνέλευσής τους, υπό την προϋπόθεση της τήρησης των διατάξεων του παρόντος, τα σωματεία μπορούν να ιδρύουν αθλητικές ανώνυμες εταιρείες (Α.Α.Ε.), κατά την έννοια των διατάξεων του παρόντος και του ν. 2190/1920, οι οποίες υποκαθίστανται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του τμήματος του αθλητικού σωματείου που μετατρέπεται σε εταιρεία. Δεν περιλαμβάνονται στην υποκατάσταση οι ενοχικές υποχρεώσεις που αφορούν τη δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων. Εκκρεμείς δίκες σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προαναφέρθηκαν συνεχίζονται επ' ονόματι της εταιρείας, η οποία νομιμοποιείται ενεργητικά και παθητικά, χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή της δίκης. Με εξαίρεση τη

μετατροπή αυτή, δεν επηρεάζεται η μορφή και η λειτουργία του αθλητικού σωματείου, το οποίο διατηρεί τα υπόλοιπα αθλητικά του τμήματα.

Για τη σύσταση αθλητικής ανώνυμης εταιρείας απαιτείται:

α. Απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών του αθλητικού σωματείου, η οποία λαμβάνεται με την παρουσία των δύο τρίτων (2/3) τουλάχιστον των μελών του και την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων. Σε περίπτωση έλλειψης απαρτίας, η γενική συνέλευση επαναλαμβάνεται μέσα σε οκτώ (8) ημέρες και αρκεί η παρουσία του μισού τουλάχιστον των μελών του σωματείου.

β. Οικονομοτεχνική μελέτη από ανεξάρτητη εταιρεία ορκωτών ελεγκτών ή συμβούλων, από την οποία προκύπτει η βιωσιμότητα της υπό ίδρυσης Α.Α.Ε. για μία πενταετία τουλάχιστον.

γ. Γνώμη της οικείας επαγγελματικής ένωσης και της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας σχετικά με τη δυνατότητα βιωσιμότητας της συγκεκριμένης Α.Α.Ε., καθώς και την εκπλήρωση τυχόν κριτηρίων που θέτει η ίδια.

δ. Απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, μετά από γνωμοδότηση του Ε.Σ.Α.Σ. Η άδεια χορηγείται μόνο αφού εξακριβωθεί η νομιμότητα της ανωτέρω απόφασης της γενικής συνέλευσης των μελών του ιδρυτικού σωματείου, εκτιμηθεί η βιωσιμότητα της υπό ίδρυση Α.Α.Ε. και η τήρηση όλων των προϋποθέσεων του παρόντος νόμου. Η άδεια αυτή ανακαλείται, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, αν πάψουν να πληρούνται οι προϋποθέσεις που χορηγήθηκε, καθώς και σε περίπτωση σοβαρών ή επανειλημμένων παραβιάσεων του νόμου. Αν ανακληθεί η άδεια, η ομάδα της Α.Α.Ε. αποβάλλεται από το πρωτάθλημα με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της αρμόδιας επαγγελματικής ένωσης, το οποίο επιλαμβάνεται ύστερα από την ανωτέρω απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού. Η μη συμμόρφωση του διοικητικού συμβουλίου της επαγγελματικής ένωσης με την ανωτέρω απόφαση μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την υποβολή της σε αυτό, έχει ως συνέπεια, εκτός των άλλων, την έκπτωση των μελών του, με ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 4 του άρθρου 27 του παρόντος. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

Σκοπός της Α.Α.Ε. που ιδρύεται είναι η δημιουργία, η οργάνωση και η διοίκηση επαγγελματικής αθλητικής ομάδας, η κτήση, η διαχείριση και η εκμετάλλευση γηπέδων, αθλητικών εγκαταστάσεων και προπονητικών κέντρων, η αποκλειστική εμπορική εκμετάλλευση προϊόντων και υπηρεσιών σχετικών με το σήμα, το έμβλημα και την

επωνυμία της Α.Α.Ε., η σύναψη συμβάσεων χορηγίας ή διαφήμισης με φυσικά ή νομικά πρόσωπα για την ανάπτυξη της αθλητικής δραστηριότητας της και η άσκηση οποιασδήποτε άλλης οικονομικής δραστηριότητας έχει σχέση με την αθλητική της δραστηριότητα, η οργάνωση επίσημων ή φιλικών αθλητικών αγώνων επαγγελματικού χαρακτήρα της ομάδας αυτής και η συμμετοχή της σε κάθε είδους αγώνες, η οργάνωση εκδηλώσεων που αφορούν το άθλημα, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, τους ισχύοντες εκάστοτε κανονισμούς, τους σκοπούς και τις αποφάσεις του οικείου αθλητικού σωματείου, της οικείας επαγγελματικής ένωσης και της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, καθώς και η εν γένει διαχείριση οποιωνδήποτε θεμάτων αφορούν τη δραστηριότητά της αυτή.

Η εταιρεία χρησιμοποιεί υποχρεωτικά ως σήμα της το έμβλημα του ιδρυτικού αθλητικού σωματείου και τα διακριτικά γνωρίσματα της εμφάνισής του για τους αγώνες της ομάδας της. Η εταιρεία έχει το δικαίωμα για τη με οποιονδήποτε τρόπο χρήση του σήματος και του διακριτικού τίτλου του σωματείου. Η χρήση αυτή δεν περιορίζει τα δικαιώματα του σωματείου στον τίτλο, στο έμβλημα, στο σήμα και στα διακριτικά εμφάνισης, που εξακολουθούν να ανήκουν στο σωματείο και χρησιμοποιούνται ελεύθερα από αυτό σε όλα τα τμήματά του. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

Επαγγελματικές Ενώσεις Αθλητικών Ανωνύμων Εταιρειών | Άρθρο 77

Βάσει του αθλητικού νόμου και άρθρου 77, στις αθλητικά αναγνωρισμένες ομοσπονδίες συνιστώνται επαγγελματικές ενώσεις, με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ύστερα από εισήγηση και οικονομοτεχνική μελέτη βιωσιμότητας της οικείας αθλητικής Ομοσπονδίας. Οι ενώσεις αυτές είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου με μορφή σωματείου ή αστικού συνεταιρισμού και αποτελούνται αποκλειστικά από αθλητικές ανώνυμες εταιρείες. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

Βάσει του αναφερθέντος άρθρου του αθλητικού νόμου, στις αρμοδιότητες των επαγγελματικών ενώσεων, μεταξύ άλλων, ανήκουν:

α. Η διοίκηση, η οργάνωση, η διεξαγωγή και η διαχείριση του οικείου επαγγελματικού πρωταθλήματος και των αγώνων που τους ανατίθενται από την αντίστοιχη αθλητική ομοσπονδία, και ο καθορισμός των ειδικότερων όρων και

κανόνων συμμετοχής των επαγγελματικών ομάδων στο αντίστοιχο πρωτάθλημα και διεξαγωγής των αγώνων πρωταθλημάτων αρμοδιότητας τους.

β. Η θέσπιση πειθαρχικών κανόνων και πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων και η επίλυση οποιουδήποτε ζητήματος ανακύπτει από τη διεξαγωγή των αγώνων αυτών.

γ. Η διοίκηση, η διαχείριση και η εκμετάλλευση της περιουσίας τους και ιδίως η παραχώρηση δικαιωμάτων διαφημιστικής εκμετάλλευσης και προβολής δραστηριοτήτων τους, καθώς και η προστασία και προαγωγή κάθε συλλογικού οικονομικού συμφέροντος των μελών τους, όπως η σύναψη, για λογαριασμό τους, συμφωνιών ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων αγώνων ή στιγμιότυπών τους.

δ. Η αντιμετώπιση κάθε άλλου ζητήματος, αναγκαίου για την προαγωγή και ανάπτυξη του αθλήματος αρμοδιότητάς τους, που δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου, ιδίως δε η οργάνωση και λειτουργία από τις Α.Α.Ε. μέλη τους, ακαδημιών κλάδου άθλησης της αρμοδιότητάς τους, καθώς και η οργάνωση και διεξαγωγή αγωνιστικών εκδηλώσεων μεταξύ τους και κάθε άλλου θέματος που ανατίθεται σε αυτές από τις οικείες αθλητικές Ομοσπονδίες ή από ειδικές διατάξεις του παρόντος νόμου. (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων, 2014)

Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης | Ιστορία, δομή

Στην παρούσα ερευνητική διαδικασία το υπό εξέταση ζητούμενο απαντάται μέσα από τη διερεύνηση ενός αθλητικού σωματείου καλαθοσφαίρισης. Η ομάδα του Προμηθέα έκανε τα πρώτα της βήματα στο ερασιτεχνικό πρωτάθλημα, και μετέπειτα ανέβηκε στην επαγγελματικήλίγκα. Τα ερασιτεχνικά και επαγγελματικά πρωταθλήματα αλλά και οι εθνικές ομάδες Ανδρών και Γυναικών των διαφόρων ηλικιών λαμβάνουν χώρα κάτω από την επιμέλεια της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (Ε.Ο.Κ.) όπου συνιστά και τον ανώτατο διοικητικό οργανισμό για την καλαθοσφαίριση στην Ελλάδα.

α. Το 1927 δημιουργήθηκε η πρώτη Τεχνική Επιτροπή Αθλοπαιδιών στον Σ.Ε.Γ.Α.Σ.

β. Τα επίσημα Πανελλήνια Πρωταθλήματα άρχισαν να διεξάγονται από το 1928.

γ. Το 1936 διεξήχθη ο πρώτος αγώνας της Εθνικής Ελλάδος Ανδρών στην Κωνσταντινούπολη.

δ. Το 1958 διεξήχθη ο πρώτος αγώνας της Εθνικής Ελλάδος Γυναικών στην Αθήνα.

ε. Το 1965 με απόφαση του Δ.Σ. του Σ.Ε.Γ.Α.Σ. συνεστήθη ανεξάρτητη Ομοσπονδία Αθλοπαιδιών και ονομάστηκε «*Ελληνική Ομοσπονδία Αθλοπαιδιών*» (*Ε.Ο.ΑΠ.*). Το 1966 με απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών αναγνωρίστηκε η Ομοσπονδία και ενεγράφη στη Διεθνή Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης, τη γνωστή σε όλους με το γαλλικό ακρωνύμιο FIBA (*Fédération Internationale de Basketball*).⁵

στ. Το 1970 διαχωρίστηκε το μπάσκετ από τις αθλοπαιδιές και δημιουργήθηκε ανεξάρτητη ομοσπονδία του αθλήματος με τον τίτλο που φέρει έως και σήμερα, *Ελληνική Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης (Ε.Ο.Κ.)* με έδρα την Αθήνα. Στη δύναμη της Ομοσπονδίας ανήκουν 1198 Σύλλογοι και στα μητρώα της είναι εγγεγραμμένοι 423.183 αθλητές. Η Ελλάδα είναι μέλος της FIBA από το 1932.

Σκοπός της Ε.Ο.Κ. είναι η διοίκηση, οργάνωση και ανάπτυξη του αθλήματος της καλαθοσφαίρισης, που αποτελεί αυτοτελή και ξεχωριστό κλάδο της σωματικής αγωγής, σύμφωνα, με τις ελληνικές παραδόσεις και τις υγιείς αρχές του φίλαθλου πνεύματος.⁶ (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ)

Την επίτευξη του ανωτέρου σκοπού η Ε.Ο.Κ. επιδιώκει:

α. Διαμέσου της συνεργασίας και επικοινωνίας αυτής και των σωματείων – μελών της.

β. Με την τέλεση, πάσης φύσεως, αγώνων, τοπικών, περιφερειακών, πανελληνίων, Κυπέλλου Ελλάδας, Κυπέλλων μεταξύ πόλεων κ.λπ.

γ. Με τις ενέργειες και παραστάσεις προς τους αρμοδίους, για την ίδρυση σωματείων Καλαθοσφαίρισης, τη συγχώνευση σωματείων ή τμημάτων σωματείων καλαθοσφαίρισης, την υπόδειξη κατασκευής γυμναστηρίων και λοιπών αθλητικών εγκαταστάσεων.

⁵ Η *Διεθνής Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης*, γνωστότερη με το γαλλικό ακρωνύμιο **FIBA** (*Fédération Internationale de Basketball*) ή αλλιώς ΦΙΜΠΑ,[1] είναι η παγκόσμια αθλητική ομοσπονδία που ορίζει τους κανονισμούς του μπάσκετ τόσο σε αγωνιστικό όσο και διοικητικό επίπεδο. Επίσης είναι ο φορέας που διοργανώνει τα διεθνή πρωταθλήματα εθνικών ομάδων. Η ομοσπονδία εδρεύει στην ελβετική πόλη Γενεύη και περιλαμβάνει ως μέλη όλες τις εθνικές ομοσπονδίες. Πρόεδρός της είναι ο Αργεντίνος Οράσιο Μουρατόρε, ο οποίος εξελέγη το 2014. (Βικιπαίδεια, η ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια, 2019)

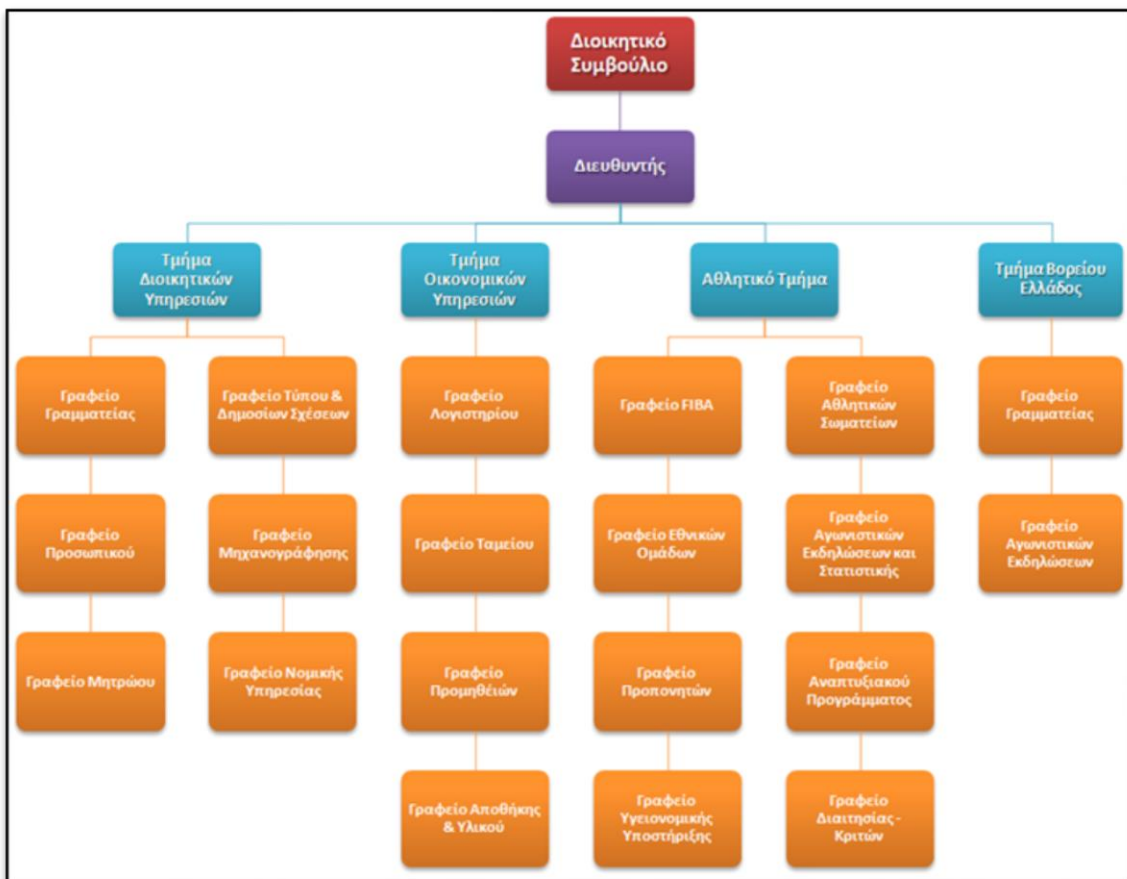
⁶ Βάσει Καταστατικού Ε.Ο.Κ. | Άρθρο 2

δ. Με την έκδοση εντύπων, περιοδικών, δελτίων, την εκτύπωση κανονισμών κ.λπ.

ε. Διαμέσου της συνεργασίας με το κράτος και των αρμοδίων φορέων αυτού, της συνεργασίας με τους διαιτητές, κριτές, προπονητές και λοιπούς παράγοντες του αθλήματος, διοικητικούς και έξω-διοικητικούς.

στ. Με τις πάσης φύσεως εκδηλώσεις και δραστηριότητες των Εθνικών Συγκροτημάτων και του Αναπτυξιακού Προγράμματος. (ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ)

Μέλη της Ε.Ο.Κ. είναι μόνο φίλαθλα Ελληνικά σωματεία που διατηρούν τμήματα καλαθοσφαίρισης.

Σχήμα 6. Δομή της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης

Πηγή | Επίσημη Ιστοσελίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ»

Ένωση Σωματείων Καλαθοσφαίρισης Αχαΐας - Ηλείας | Ιστορία, δομή

Υπό τη δικαιοδοσία της Ε.Ο.Κ. βρίσκεται η Ένωση Σωματείων Καλαθοσφαίρισης Αχαΐας – Ηλείας (Ε.Σ.Κ.Α.Η.), με έδρα την πόλη της Πάτρας, όπου και αποτελεί μία από τις δεκαεννέα (19) τοπικές ενώσεις καλαθοσφαίρισης ανά την ελληνική επικράτεια. Την ένωση συνθέτουν σωματεία που εδρεύουν στην Αχαΐα, την Ηλεία, την Κεφαλονιά, την Ιθάκη, τη Ζάκυνθο, καθώς και ένα πολύ μικρό τμήμα της Αιτωλοακαρνανίας.

Το 1970 αποσπάστηκε από τον ΣΕΓΑΣ⁷ και πέρασε στη δικαιοδοσία της Ε.Ο.Κ. και της τοπικής ενώσεως που δημιουργήθηκε. Στην τοπική ένωση της Ε.Ο.Κ. συμμετείχε και η Γ.Ε. Αγρινίου από την Αιτωλοακαρνανία ενώ το 1979 διοργανώθηκε το πρώτο πρωτάθλημα Β΄ Κατηγορίας.

Στη μακρά ιστορία των 27 χρόνων ζωής της ένωσης έχουν διατελέσει πρόεδροι μόλις δύο και αυτοί είναι οι Φίλιππος Κονιδάρης (1983 – 1984) και Παναγιώτης Τσαγκρώνης (1984 έως και σήμερα).

Το 1983 μετονομάστηκε σε Ε.Σ.Κ.Α.-Η. με ομάδες αποκλειστικά από τους νομούς Αχαΐας και Ηλείας.

Η ένωση διοργανώνει τα παρακάτω Πρωταθλήματα:

- Πρωτάθλημα Ανδρών (Κατηγορίες: Α1, Α2, Β, Γ1, Γ2)
- Πρωτάθλημα Γυναικών

Ενώ παράλληλα και σε επίπεδο μικρότερων ηλικιακών κατηγοριών οργανώνονται πρωταθλήματα Νεανίδων, Κορασίδων, Εφήβων, Παίδων, Παμπαίδων και Μίνι.

⁷ **Σύνδεσμος Ελληνικών Γυμναστικών Αθλητικών Σωματείων (ΣΕΓΑΣ)** | Ελληνική Ομοσπονδία Κλασικού Αθλητισμού όπου ιδρύθηκε επί βασιλείας Γεωργίου του Α΄ το 1897, ως αναγκαιότητα πληρέστερης οργάνωσης των τότε ελληνικών αθλητικών σωματείων, μετά τους Α΄ Ολυμπιακούς Αγώνες που έλαβαν χώρα στην πόλη της Αθήνας κατά το προηγούμενο έτος. Συνιστά την πρώτη ομοσπονδία που ιδρύθηκε στην Ελλάδα. Καλλιέργησε από την ίδρυσή του και για πολλές δεκαετίες όλα τα αθλήματα (ποδόσφαιρο, μπάσκετ, βόλεϊ, κολύμπι, τένις, ξιφασκία, ποδηλασία, γυμναστική, πάλη, πυγμαχία, ιππασία, σκοποβολή, τζούντο, χάντμπολ κ.α.) που στη συνέχεια απέκτησαν ανεξάρτητες ομοσπονδίες.

IV | Μεθοδολογία και ερευνητική διαδικασία

«Η Μεθοδολογία δεν "ομιλεί" περί εμπειρικής επιστήμης.»

FELIX KAUFMAN ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΝΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΣ

Εισαγωγή

Η ερευνητική διαδικασία έχει ως αφορμή έναν προβληματισμό και προσπαθεί να απαντήσει σε ένα ερευνητικό ερώτημα. Ο ερευνητής αντίστοιχα οφείλει να κάνει χρήση ενός συστήματος μεθόδων που ο ίδιος έχει καθορίσει και σχεδιάσει και που θα ανταποκρίνονται απαντητικά σε σχέση με το αντικείμενο της έρευνάς του.

Ως μεθοδολογία (> μέθοδος + λογία), η οποία πέρα από ελληνική λέξη αποτελεί και διεθνή πλέον όρο, καθορίζεται η τακτική και οργανωμένη εξέταση ενός συστήματος κανόνων, νόμων και αρχών.

Εν προκειμένω, σκοπός της έρευνάς μας είναι να προσεγγίσουμε και να αναζητήσουμε τους παράγοντες εκείνους που οδηγούν ένα ερασιτεχνικό σωματείο καλαθοσφαίρισης να εξελίσσεται σε επαγγελματική ομάδα με θετικό πρόσημο την τελευταία πενταετία διατηρώντας συνεχή ανοδική πορεία.

Ερευνητικός σχεδιασμός | Εναλλακτικές προσεγγίσεις έρευνας

Το γενικό πλάνο του τρόπου με τον οποίο θα προχωρήσει ο ερευνητής στην απάντηση του ερευνητικού ερωτήματος ή ερωτημάτων του, απαιτεί έναν πρώιμο σχεδιασμό όπου και θέτει σαφείς στόχους οι οποίοι απορρέουν από τα κάτωθι:

- Το ερευνητικό ερώτημα (ή ερωτήματα).
- Τον προσδιορισμό των πηγών από τις οποίες θα συλλέξει τα δεδομένα καθώς και το πώς σκοπεύει να συλλέξει και να αναλύσει.
- Τη θεώρηση των ζητημάτων δεοντολογίας.
- Τους περιορισμούς που αναπόφευκτα θα συναντήσει ο ερευνητής (π.χ. πρόσβαση σε δεδομένα, χρόνο, τοποθεσία και χρήματα).

Με βάση τα παραπάνω ο ερευνητής δύναται να προσεγγίσει το ερευνητικό του ζητούμενο διαμέσου ή της ποσοτικής μεθόδου ή της ποιοτικής ή ακόμη και πολλαπλών μεθόδων.

Πιο συγκεκριμένα, στον ποσοτικό σχεδιασμό, ο ερευνητής εξετάζει σχέσεις μεταξύ μεταβλητών, οι οποίες υπολογίζονται αριθμητικά και αναλύονται στατιστικά ενώ συχνά χρησιμοποιεί τεχνικές τυχαίας δειγματοληψίας. Διεκπεραιώνεται με πειραματικές και δειγματοληπτικές στρατηγικές. Κατ' ουσίαν, η φιλοσοφία του σχετίζεται με τον θετικισμό⁸ και την αφαιρετική προσέγγιση συνήθως αλλά όχι πάντα.

Αντιθέτως, στον ποιοτικό σχεδιασμό αναπτύσσονται συνεχώς επαγωγικά συμπεράσματα και ελέγχονται αφαιρετικά συμπεράσματα. Διαμέσου του ποιοτικού σχεδιασμού, μεταξύ άλλων, μελετώνται έννοιες και η μεταξύ τους σχέση, η συλλογή των δεδομένων είναι μη τυποποιημένη και συνήθως η δειγματοληψία είναι στοχευμένη και όχι τυχαία. Οι στρατηγικές που δύναται να επιλέξει ο ερευνητής μέσω των οποίων θα επιτευχθεί το προσδοκώμενο αποτέλεσμα, αναφέρουμε ενδεικτικά είναι η έρευνα δράσης, η έρευνα μελέτης περίπτωσης, η εθνογραφία, νετογραφία, θεμελιωμένη θεωρία.

Σκοποί επιστημονικής έρευνας | Διερεύνηση, περιγραφή, ερμηνεία

Οι στόχοι της έρευνας διακρίνονται σε τρεις βασικούς και απαραίτητους (συνηθισμένους) με βάση τον Earl Babbie (2011), οι οποίοι είναι η διερεύνηση, η περιγραφή και η ερμηνεία. (Babbie, 2011)

Διερεύνηση

Η εξέταση και έρευνα ενός νέου αντικειμένου έχει ως αποτέλεσμα τη χρήση της διερευνητικής προσέγγισης από τον ερευνητή. Οι διερευνητικές μελέτες είναι ιδιαίτερα χρήσιμες εάν ο ερευνητής επιθυμεί να αποσαφηνίσει τη γνώμη του για ένα ζήτημα ή εάν δεν είναι σίγουρος για την ακριβή φύση του προβλήματος. Η σχετική έρευνα διεξάγεται μέσω εις βάθος ατομικών συνεντεύξεων ή συνεντεύξεων από

⁸ Ο **Θετικισμός** είναι ένα επιστημονικό φιλοσοφικό δόγμα το οποίο υποστηρίζει πως μία πρόταση ή ένας φυσικός νόμος είναι αληθής μόνο όταν είναι λογικά επαληθεύσιμος. Η επαλήθευση θα πρέπει να είναι κατ' ανάγκην έμμεση, δηλαδή μία πρόταση είναι αληθής μόνο όταν αν, συνδυαζόμενη με κάποια άλλη αληθή πρόταση, δίνει αληθή συμπεράσματα. Απορρίπτει καθετί υπερβατικό, απόκρυφες δυνάμεις που θεωρεί ανύπαρκτες και ασύλληπτες από τη νόηση | Ιδρυτής του είναι ο Γάλλος φιλόσοφος Αύγουστος Κομτ (Auguste Comte).

«ειδικούς» επί του θέματος, χρήσης ομάδων εστίασης και αναζήτησης βιβλιογραφίας. Συνήθως, ξεκινούν με μια ευρεία εστίαση η οποία όσο προχωράει η έρευνα γίνεται πιο συγκεκριμένη.

Ωστόσο, οι διερευνητικές προσεγγίσεις υστερούν σε αξιοπιστία και εγκυρότητα εξαιτίας της χρήσης ευκαιριακής δειγματοληψίας στο συγκεκριμένο είδος έρευνας. (Babbie, 2011)

Περιγραφή

Οι περιγραφικές μελέτες αποτελούν είτε προέκταση είτε πρόδρομο των διερευνητικών ή επεξηγηματικών μελετών. Προαπαιτούμενο δεδομένο για τον ερευνητή είναι να έχει μία σαφή εικόνα του φαινομένου για το οποίο επιδιώκει να συλλέξει στοιχεία. Τις περισσότερες φορές ο ερευνητής δεν προχωρεί σε περαιτέρω ανάλυση από την περιγραφή των όσων έχει παρατηρήσει.

Πιο συγκεκριμένα και κατά τον Babbie (2007), ενώ η επιστημονική περιγραφή κερδίζει σε εγκυρότητα σε σχέση με άλλα είδη έρευνας, χάνει στο ότι μένει στην περιγραφή των προβλημάτων χωρίς να δίνει ή να αναλύει αιτιολογίες. (Babbie, 2007)

Ερμηνεία

Ο τρίτος γενικός σκοπός μιας έρευνας είναι να ερμηνεύσει κάτι. Ουσιαστικά οι ερμηνευτικές μελέτες απαντούν στο *γιατί* σε σχέση με τις προαναφερθείσες περιγραφικές μελέτες οι οποίες απαντούν στο *τι, πού, πώς, πότε*.

Συνεπώς, η αποδεδειγμένη και έγκυρη ανάλυση και επεξήγηση των γεγονότων αποτελεί αντικείμενο των ερμηνευτικών μελετών και όχι η απλή καταγραφή τους. (Babbie, 2011)

Μεθοδολογία έρευνας | Βασικές έννοιες

Ο όρος έρευνα συναντάται συχνά στην καθημερινότητά μας και συνδέεται με πολλά αντικείμενα εφαρμογής. Συνιστά μια αναζήτηση πληροφοριών και νέας γνώσης με τελικό στόχο την επίλυση ενός προβλήματος.

Σε ένα γενικό επίπεδο, η έρευνα αποτελείται από τρία στάδια:

1. Θέτουμε ένα ερώτημα.
2. Συγκεντρώνουμε δεδομένα για να απαντήσουμε στο ερώτημα.
3. Παρουσιάζουμε μια απάντηση στο ερώτημα. (Creswell, 2016)

Συνακόλουθα, η διαδικασία της επιστημονικής έρευνας, βασίζεται σε πειραματική μέθοδο, ή την επαλήθευση υποθέσεων που πολλές φορές διενεργείται με τέτοιο τρόπο όπου οι όποιες επιβεβαιώσεις έπονται στη συνέχεια. (Νομικού Π. , 2016)

Ο όρος μεθοδολογία (methodology, methodologie) χρησιμοποιείται ευρέως σε όλους τους επιστημονικούς τομείς. Ετυμολογικά, ερμηνεύεται ως η επιστήμη ανεύρεσης της αρίστης οδού, μέσω της οποίας γίνεται απόπειρα προσέγγισης της γνώσης και της αλήθειας.

Επομένως, σύμφωνα με τον Rosenberg (1955) μεθοδολογία είναι η *συστηματική και λογική μελέτη των αρχών που διέπουν και τίθενται σε εφαρμογή στην επιστημονική έρευνα*. Ωστόσο πρέπει να καταστεί σαφές ότι η μεθοδολογία δεν πρέπει να ταυτίζεται με:

- Την ουσιαστική θεωρία, λόγω του ότι ενδιαφέρεται μόνο για τους γενικούς κανόνες των θεωριών και όχι για το περιεχόμενό τους.
- Τις ερευνητικές διαδικασίες και τις τεχνικές, τις οποίες αξιολογεί ο ερευνητής ανάλογα με το πόσο αυτές οδηγούν σε βέβαιες γνώσεις. (Rosenberg, 1955)

Επιλογή ερευνητικής μεθόδου / Ποιοτική ν ποσοτική

Ως ποιοτικές και ποσοτικές διαχωρίζονται οι ερευνητικές μέθοδοι. Οι πρώτες, οι ποιοτικές μέθοδοι δηλαδή, αναλύουν το είδος και τα χαρακτηριστικά του αντικειμένου που ερευνάται ενώ οι δεύτερες, οι ποσοτικές, αναφέρονται αναλυτικά στη συχνότητα εμφάνισης του φαινομένου. (Kvale, 1996).

Κατά τα γραφόμενα των Lincoln και Guba οι ποιοτικές μέθοδοι χαρακτηρίζονται από μία φυσιολογική ροή χωρίς να κατευθύνονται από τον ερευνητή. Εξού και ο χαρακτηρισμός τους ως φυσικές μέθοδοι. (Lincoln and Guba, 1985).

Επιλέγοντας λοιπόν την ποιοτική οδό και λειτουργώντας με αυτόν τον τρόπο, επισημαίνει ο Παπαγεωργίου (1998), ο ερευνητής εισέρχεται στον εσωτερικό κόσμο των υπό εξέταση υποκειμένων και βρίσκεται σε θέση να αντιληφθεί με τον βέλτιστο τρόπο τις επιδράσεις που έχουν δεχτεί μέσα στην κοινωνία. (Παπαγεωργίου, 1998)

Η ποιοτική έρευνα καλείται να δώσει απαντήσεις σε ερωτήματα που σχετίζονται με το *γιατί* και το *πώς* των υπό έρευνα πεδίων. Η προσέγγιση αυτή συνιστά μία -κατά βάση- διερευνητική (exploratory) μέθοδο.

*Στόχος της ποιοτικής διερεύνησης είναι η ολιστική κατανόηση μίας στάσης ή μίας συμπεριφοράς αλλά η ολιστική κατανόηση διερευνώντας την εμπειρία των ατόμων και τα υποκειμενικά νοήματα που τη συγκροτούν.*⁹ (Νομικού Π. , 2016)

Αντιθέτως, ο ερευνητής που επιλέγει την ποσοτική μέθοδο εστιάζει στη συστηματική διερεύνηση φαινομένων με στατιστικές μεθόδους και αριθμητικά δεδομένα. Κατά την προσέγγιση αυτή, χρησιμοποιείται αντιπροσωπευτικό δείγμα παρατηρήσεων επιδιώκοντας τα αποτελέσματα να γενικευτούν στον ευρύτερο πληθυσμό. (Νομικού Π. , 2016)

Επί του πρακτέου, στην παρούσα μελέτη οι παράγοντες που οδήγησαν την έρευνα σε χρήση της ποιοτικής προσέγγισης είναι οι εξής:

- Το εξεταζόμενο αντικείμενο όφειλε να διερευνηθεί για την εξασφάλιση μιας βαθιάς κατανόησης. Κατανόηση που αφορά τον τρόπο και τις αιτίες που ένα ερασιτεχνικό σωματείο εξελίχθηκε και λειτουργεί πια ως επαγγελματικό και στο μέλλον δύναται να καταστεί πρότυπο λειτουργίας και για αντίστοιχα άλλα σωματεία.
- Μέσω της ποιοτικής έρευνας, ο επιφορτισμένος ερευνητής καλείται να συγκεντρώσει τις απαιτούμενες πληροφορίες μέσα από τη μελέτη πεδίου και διεξαγωγή προσωπικών συνεντεύξεων με τους αρμοδίους.

Ο ρόλος του ερευνητή | Συνεντεύξεις

Ο ερευνητής, μέσω έρευνας πεδίου, αποκτά τη δυνατότητα να διεξάγει την έρευνα και παρατήρηση του αντικειμένου μέσα στο περιβάλλον του.

Συνακόλουθα, ο ερευνητής πεδίου δύναται να ακολουθήσει τρεις διαφορετικές πορείες κατά τη διάρκεια της έρευνάς του και αυτές είναι οι τρεις (3) κάτωθι:

- Ως συμμετέχων, όπου ουσιαστικά έχει ο ίδιος δραστικό ρόλο μέσα στο πεδίο μελέτης του και στόχο τα υποκείμενα της έρευνας να μην αντιληφθούν την παρουσία του. Ωστόσο, η συγκεκριμένη μέθοδος μειονεκτεί σημαντικά εφόσον ο ερευνητής εμπλέκεται ενεργά κατά την παρακολούθηση και καταγραφή των

⁹ Πηγή: CEARS | Το CEARS (Centre of Academic Research and Studies) είναι ένας εκπαιδευτικός οργανισμός που ιδρύθηκε το 2012 στην πόλη της Πάτρας.

γεγονότων με αποτέλεσμα να επηρεάζεται αρνητικά η εγκυρότητα ή αντικειμενικότητά του.

- Ως παρατηρητής, ο οποίος μένει αμέτοχος στη διαδικασία απλά παρατηρώντας. Σε αυτή την περίπτωση όμως ο ερευνητής είναι δύσκολο να σχηματίσει μία πλήρη εικόνα και άποψη για το φαινόμενο που μελετά.

- Ως συμμετέχων – παρατηρητής, όπου ίσως συνιστά και τον πλέον ορθό τρόπο δράσης, καθώς βασιζόμενος στην κρίση του έχει τη δυνατότητα να οδηγήσει ο ίδιος την έρευνά του όπως θέλει.

Συνεντεύξεις

Ο τρόπος λειτουργίας και η δυναμική του ερασιτεχνικού σωματείου του Προμηθέα ήταν το αρχικό ερέθισμα για την παρούσα μελέτη. Δε θα μπορούσε να υπάρξει καλύτερη οδός που θα μας τροφοδοτούσε με τις απαραίτητες πληροφορίες προκειμένου να κατανοήσουμε και να καταγράψουμε τα σημεία – σταθμούς που οδήγησαν το σωματείο στη θέση που κατέχει τη δεδομένη περίοδο, από εκείνη των προσωπικών συνεντεύξεων με τους ανθρώπους που οραματίστηκαν και δούλεψαν πάνω σε αυτό το εγχείρημα. Για κάτι τέτοιο, αν μη τι άλλο, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε ποια είναι τα κίνητρα και τα συναισθήματα των ερωτηθέντων, καθώς επίσης και τις σκέψεις και τους σκοπούς τους. Συμπερασματικά, οι συνεντεύξεις κρίνονται ως η πιο ενδεδειγμένη και επωφελής επιλογή μεθόδου.

Παρά το γεγονός ότι αναμφίβολα έχει υπάρξει ένας σχετικός σχεδιασμός, σκοπός μας είναι να επιτευχθεί ένας ανεπιτήδευτος, ομαλός και φυσικός διάλογος. Για να θεωρηθεί ως επιτυχής μία συνέντευξη, θα πρέπει να υπάρξει αλληλεπίδραση μεταξύ συνεντευκτή και συνεντευξιαζόμενου. Ένα λογικό μέτρο για το χρόνο ομιλίας συνεντευκτή και συνεντευξιαζόμενου είναι οι απαντήσεις από τον ερωτώμενο να καλύπτουν τουλάχιστον το 95% του συνολικού χρόνου της συνέντευξης και οι ερωτήσεις – τοποθετήσεις του συνεντευκτή το πολύ το 5% του χρόνου.

Κατά τον Tuckman (1972), η μέθοδος της συνέντευξης είναι αυτή που βοηθάει στο να εισέλθουμε στο μυαλό του υποκείμενου και να αντιληφθούμε τι λαμβάνει χώρα (διαδραματίζεται) (Tuckman, 1972).

Σύμφωνα με τους J. H. Rubin και S. I. Rubin, οι συνεντεύξεις διαφοροποιούνται από μια απλή συζήτηση και αυτό αποτυπώνεται μέσα από τα εξής στοιχεία:

- Η συνέντευξη αποτελεί τον έμμεσο τρόπο συλλογής πληροφοριών αναφορικά με τα «πιστεύω» και τις αντιλήψεις των ερωτώμενων.
- Ο διάλογος λαμβάνει χώρα μεταξύ ανθρώπων που ουσιαστικά είναι «ξένοι» ο ένας με τον άλλον.
- Οι συνεντεύξεις κατευθύνονται κατά βάση από τον ερευνητή. (Rubin & Rubin, 1995)

Η μέθοδος της συνέντευξης ως διαδικασία διακρίνεται στα ακόλουθα στάδια:

- ✓ Θεματοποίηση, κατά την οποία ορίζονται οι προθέσεις και οι στόχοι της συνέντευξης.
- ✓ Σχεδιασμός, όπου καθορίζεται η διαδικασία της συνέντευξης.
- ✓ Συνέντευξη.
- ✓ Απομαγνητοφώνηση, στην οποία η συνέντευξη αποδίδεται γραπτά σε κείμενο.
- ✓ Ανάλυση, όπου μελετώνται οι πληροφορίες και τα δεδομένα που έχουν συγκεντρωθεί με βάση τους στόχους της έρευνας.
- ✓ Επαλήθευση, κατά την οποία τα αποτελέσματα ελέγχονται ως προς την εγκυρότητα και την αξιοπιστία τους.
- ✓ Έκθεση, που αποτελεί και το τελευταίο κομμάτι της διαδικασίας και στο οποίο κοινοποιούνται τα πορίσματα και συμπεράσματα της έρευνας.

Ο Kvale (1996) αναφέρει χαρακτηριστικά ότι *η γνώση επιτυγχάνεται σε μεγάλο βαθμό μέσω καλής ακρόασης, έως και «ευγενούς αφουγκράσματος» των κόσμων των υποκειμένων, τα οποία ο ερευνητής οφείλει να έχει ενθαρρύνει να εκφραστούν. Γι' αυτό το λόγο ακόμα και τα πρώτα λεπτά της συνέντευξης είναι καθοριστικά.* (Kvale, 1996)

Τύποι συνεντεύξεων

Ανάλογα με τον βαθμό δόμησης ή τυποποίησης της συνέντευξης από τους ερευνητές, μπορούμε να διακρίνουμε την ημιδομημένη και τη μη δομημένη ποιοτική συνέντευξη. Σε αυτούς τους τύπους συνέντευξης οι ερευνητές επιδιώκουν να παράγουν όσο το δυνατόν πλουσιότερο ερευνητικό υλικό δίνοντας την ευκαιρία στους συμμετέχοντες στην έρευνα να μιλήσουν για τις αντιλήψεις τους, τις σκέψεις τους ή τις εμπειρίες τους ελεύθερα και σε βάθος. (Robson, 2007)

Πιο συγκεκριμένα, μία συνέντευξη μπορεί να είναι ημιδομημένη εις βάθος, μη δομημένη και πλήρως δομημένη. Εν προκειμένω, οι συνεντεύξεις που πραγματοποιήθηκαν ήταν ημιδομημένες εις βάθος.

Μία ημιδομημένη συνέντευξη αποτελείται από ένα σύνολο προκαθορισμένων, κατά μία έννοια, ερωτήσεων και χρησιμοποιούνται από νέους ποιοτικούς μελετητές προκειμένου να έχουν έναν οδηγό για τα πιο σημαντικά θέματα που θα βοηθήσουν την ερευνητική διαδικασία. Αντίστοιχα, η μη δομημένη είναι ανοικτή και δεν περιλαμβάνει προκαθορισμένες ερωτήσεις, αλλά ευρείες θεματικές και η πλήρως δομημένη δε χρησιμοποιείται καθόλου στην ποιοτική έρευνα, καθώς βασίζεται σε αυστηρά προκαθορισμένες ερωτήσεις ως προς το περιεχόμενο, τη διατύπωση και τη σειρά.

Στην παρούσα έρευνα επιλέχθηκε η ημιδομημένη συνέντευξη για την ευελιξία που την χαρακτηρίζει ως προς:

- ✚ Την τροποποίηση του περιεχομένου των ερωτήσεων ανάλογα τον ερωτώμενο.

- ✚ Τη σειρά των ερωτήσεων.

- ✚ Την προσθαφαίρεση ερωτημάτων αλλά και άλλων θεματικών.

- ✚ Την εμβάθυνση σε κάποια θέματα ανάλογα και την ιδιότητα του εκάστοτε συνεντευξιαζόμενου. (Robson, 2007)

Εκ κατακλείδι, η μορφή που έλαβαν οι συζητήσεις / συνεντεύξεις ήρθε σε συμφωνία με τον αρχικό σχεδιασμό και σκέψη του ερευνητή. Συζήτηση ελεύθερη χωρίς περιορισμούς και νόρμες, στοχεύοντας στην καλύτερη κατανόηση και αποκωδικοποίηση του υπό διερεύνηση φαινομένου.

Δείγμα

Για την παρούσα μελέτη πραγματοποιήθηκαν κατ'ιδίαν συναντήσεις με βασικά στελέχη της ομάδας που αποτέλεσαν και τον πυρήνα σε όλη τη διαδρομή του σωματείου από το ξεκίνημά του ως ερασιτεχνικό, μέχρι και την απόκτηση της επαγγελματικής του ταυτότητας. Σε μία ποιοτική έρευνα, όπως η προκειμένη, στην οποία χρησιμοποιείται η μέθοδος της ημιδομημένης συνέντευξης αντί του ερωτηματολογίου το δείγμα είναι εμφανώς μικρότερο συγκριτικά με εκείνα των ερωτηματολογίων καθότι οι απαντήσεις των ερωτώμενων τείνουν να είναι πιο αξιόπιστες.

Πιο συγκεκριμένα συμμετείχαν οι κάτωθι:

- Ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της ΚΑΕ Προμηθέας Πάτρας.
- Ο Επικεφαλής Προπονητής των Ακαδημιών του συλλόγου.
- Ο Εμπορικός Διευθυντής.

Ερευνητικά εργαλεία

Μέσω της διαδικασίας του σχεδιασμού των ερωτήσεων και των συνεντεύξεων επιτυγχάνεται μία ομαλή και φυσική ροή μιας συζήτησης επί της ουσίας, όπου ο ερωτώμενος απαντά ελεύθερα χωρίς να αισθάνεται ντροπή και επιφυλακτικότητα ως προς τις απαντήσεις του.

Βασική αρχή των συνεντεύξεων που αναλύονται στο παρόν κεφάλαιο είναι πως δεν υπάρχει σωστό ή λάθος σε αυτά που απαντούσε ο ερωτώμενος και αφορούσαν ξεκάθαρα την δική του εικόνα και πλευρά των υπό μελέτη θεμάτων.

Οι τριανταμία (31) ερωτήσεις της παρούσης έρευνας διακρίθηκαν σε τρεις (3) επί μέρους κατηγορίες και είναι οι κάτωθι:

- Αθλητισμός και τοπική κοινότητα (11 ερωτήσεις)
- Αξιοποίηση και ανάπτυξη ερασιτεχνικών σωματείων (8 ερωτήσεις)
- Προμηθέας (12 ερωτήσεις)

Βασιζόμενοι στις υποδείξεις των Mason, Robson και Ιωσηφίδη οι ερωτήσεις που λαμβάνουν χώρα σε μία ημιδομημένη συνέντευξη εις βάθος οφείλουν να κινούνται στο παρακάτω πλαίσιο:

✓ Ανοικτές και ευέλικτες ερωτήσεις ώστε να δίνεται η ευκαιρία στον ερωτώμενο να αναλύσει εις βάθος τη σκέψη του.

✓ Ερωτήσεις που εστιάζουν στα υπό διερεύνηση ζητούμενα της μελέτης.

✓ Να σχετίζονται με τις γνώσεις και τις εμπειρίες των ερωτώμενων.

✓ Να βοηθούν την επικοινωνία μεταξύ ερωτώμενου και ερευνητή και να διασφαλίζουν μια εποικοδομητική συζήτηση.

✓ Τα ερωτήματα που τίθενται να είναι κατανοητά και σαφή στους ερωτώμενους.

✓ Να μην είναι κατευθυντικές ώστε να μην οδηγούν τον ερωτώμενο να απαντήσει με τέτοιο τρόπο που να συμφωνεί με τον συνεντευκτή. (Mason, 2009, σσ. 103-106) (Ιωσηφίδης, 2008, σ. 116) (Robson, 2007, σσ. 325-326)

✓ Να διακρίνονται από ευαισθησία ως προς τις ανάγκες των συνεντευξιαζόμενων και να διέπονται από τους κανόνες δεοντολογίας.

Διαδικασία συλλογής δεδομένων

Οι συνεντεύξεις λόγω χρονικών περιορισμών των συμμετεχόντων αλλά και δεδομένης της πρωτόγνωρης συγκυρίας με την υγειονομική κρίση που έπληξε τη χώρα, διεξήχθησαν τον μήνα Μάιο έπειτα από αρκετές καθυστερήσεις και πίεση χρόνου. Ωστόσο, υπήρξαν καθ' όλα εποικοδομητικές και ενδιαφέρουσες κατά τη διάρκεια αλλά και κατά την απομαγνητοφώνησή τους.

Προγραμματίστηκαν έπειτα από σχετική ενημέρωσή τους από τον Εμπορικό Διευθυντή του συλλόγου με τον οποίο και είχε προηγηθεί μια πρώτη επαφή ώστε να υπάρξει ενδελεχής πληροφόρηση περί της έρευνας και των ερευνητικών θεματικών. Κατόπιν αυτού, υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία με τους συμμετέχοντες στην έρευνα και εκ των προτέρων εξοικείωση με τα ερωτήματα που θα καλούνταν να απαντήσουν.

Η καταγραφή τους πραγματοποιήθηκε μέσω ειδικής εφαρμογής κινητού τηλεφώνου και διήρκεσαν περί τα 40 λεπτά η κάθε μία.

Επί της ουσίας χαρακτηρίστηκαν ως ελεύθερες συζητήσεις μέσα από τις οποίες ο ερευνητής ήταν σε θέση να «αποδομήσει» τις σκέψεις, το όραμα και τις απόψεις των συνεντευξιαζόμενων επί των υπό εξέταση θεμάτων και να απαντηθούν τα ζητηθέντα ερωτήματα.

Θεματική ανάλυση ποιοτικών δεδομένων

Στο πλαίσιο της παρούσας εμπειρικής μελέτης, επιχειρείται να απαντηθούν τα ερευνητικά ερωτήματα που θέτει η ερευνήτρια μέσω της ανάλυσης των ποσοτικών δεδομένων που παρήχθησαν κατά τη διάρκεια της ερευνητικής διαδικασίας. Ο Ζαϊμάκης αναφέρει ότι υπάρχουν πολλές διαφορετικές προσεγγίσεις ποιοτικής έρευνας, οι οποίες διαφέρουν ως προς τις επιστημολογικές τους παραδοχές, τον τρόπο διατύπωσης ερευνητικών ερωτημάτων αλλά και τον τρόπο ανάλυσης των δεδομένων, ωστόσο οι περισσότερες ακολουθούν τις αρχές της θεματικής ανάλυσης. (Ζαϊμάκης, 2018)

Σε μια προσπάθεια να οριοθετήσουμε την έννοια της θεματικής ανάλυσης, οι Braun και Clarke (2012) οδηγούνται στον εξής ορισμό: *Η θεματική ανάλυση συνίσταται στη συστηματική αναγνώριση, οργάνωση και κατανόηση*

επαναλαμβανόμενων μοτίβων νοήματος εντός ενός συνόλου δεδομένων. (Braun & Clarke, 2012)

Μέσα από αυτή τη διαδικασία η ερευνήτρια απέκτησε «πρόσβαση» στις εμπειρικές γνώσεις των υπό εξέταση υποκειμένων καθιστώντας την έρευνα πιο αξιόπιστη και έγκυρη. Η ύπαρξη πολυάριθμων μοτίβων νοήματος εντός των δεδομένων, οδηγεί την ερευνήτρια στο να εστιάσει σε εκείνα τα οποία απαντούν στα προκαθορισμένα ερευνητικά ερωτήματα τα οποία με τη σειρά τους λειτουργούν ως οδηγός στη διαδικασία της θεματικής ανάλυσης. (Braun & Clarke, 2012)

Ο Τσιώλης (2017) καταγράφει τα πέντε βήματα που ακολουθούνται κατά τη διάρκεια της θεματικής ανάλυσης είναι τα κάτωθι:

1. *Μετεγγραφή της συνέντευξης. («απομαγνητοφώνηση»)*
2. *Προσεκτική ανάγνωση των κειμένων. Εντοπισμός και συγκέντρωση των αποσπασμάτων που αντιστοιχούν σε κάθε ερευνητικό ερώτημα και υποερώτημα.*
3. *Κωδικοποίηση. Σύμφωνα με τους Braun και Clarke (2012), μέσω αυτής της διαδικασίας η ερευνήτρια ερμηνεύει τα δεδομένα της, κατανοεί το νόημά τους και αποδίδει έναν εννοιολογικό προσδιορισμό.*
4. *Η μετάβαση από τους κωδικούς στα θέματα. Τα θέματα αποτελούν εννοιολογικές οντότητες και λειτουργούν ως εκδοχές απάντησης στο υπό εξέταση ερευνητικό ερώτημα.*
5. *Έκθεση των ευρημάτων.* (Τσιώλης, 2017)

Κανόνες Δεοντολογίας

Η διαδικασία μιας συνέντευξης οφείλει να ακολουθεί ένα σύνολο κανόνων που διέπουν την επιστημονική έρευνα και καλείται μέσα σε αυτό το πλαίσιο ο ερευνητής να δημιουργήσει τις συνθήκες εκείνες όπου θα υπάρξει μία παραγωγική συζήτηση μεταξύ αυτού και των υποκειμένων.

Συνακόλουθα, και κατά την Κόλλια (2008), άτομα που εμπλέκονται / συμμετέχουν στη συνέντευξη κρίνεται απαραίτητο να έχουν μια ίση και αναλογική σχέση και παράλληλα η διαδικασία της συνέντευξης να διαπερνάται και να χαρακτηρίζεται από το αίσθημα της εμπιστοσύνης και της σιγουριάς. (Κόλλια, 2008)

Ο ερευνητής καλείται να επιδείξει μία στάση «αναμονής» και να προγραμματίσει τις συναντήσεις βάσει της διαθεσιμότητας και της συγκατάθεσής των

υποκειμένων. Επιπρόσθετα είναι σημαντικό να δώσει τις απαραίτητες συστάσεις, όπως επίσης και τους στόχους της μελέτης του ακόμα και σε περίπτωση ύπαρξης συστατικής επιστολής. Επιπλέον, ο ερευνητής οφείλει να γνωστοποιήσει στο υποκείμενο το χρόνο που θα διαρκέσει η συνέντευξη και ιδανικά να τηρήσει αυτή τη χρονική διάρκεια χωρίς υπερβάσεις. (Bell, 1996, pp. 293-316)

Σύμφωνα με τον Briggs (1986), ο ερευνητής είναι εκείνος που με τη στάση του, τη διακριτικότητα και την ευγένειά του θα καθορίσει κατά πολύ τη χροιά των απαντήσεων, ενώ αντίστοιχα ο τρόπος με τον οποίο θα διεξαχθεί η συνέντευξη αποτελεί ευθύνη του ερευνητή σύμφωνα με τον Johnson (1986). (Briggs, 1986) (Johnson, 1984, pp. 177-197)

Τέλος, σύμφωνα με τους Orb, Eisenhauer και Wynaden (2000) το τρίπτυχο, αυτονομία, αγαθοεργία, δικαιοσύνη, συναποτελούν τις βασικές αρχές δεοντολογικών ζητημάτων στις ποιοτικές έρευνες.

V | Αποτελέσματα έρευνας

«Το 80% των αποτελεσμάτων παράγεται από το 20% των αιτιών.»

VILFREDO PARETO, 1848-1923, ΙΤΑΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ

Εισαγωγή

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η αναζήτηση των αιτιών που έφεραν ως αποτέλεσμα ένα ερασιτεχνικό σωματείο να αποκτήσει επαγγελματική ταυτότητα. Μέσα από τις εμπειρίες των ανθρώπων που το στελεχώνουν και αποτέλεσαν και μέρος της εξέλιξης των τελευταίων 5 ετών, η έρευνα καλείται να αναδείξει τη σημαντικότητα και την αξία του ερασιτεχνικού αθλητισμού εν γένει, να κάνει βήματα προόδου που να βελτιώνουν την ύπαρξή του αλλά και να αποτυπώνονται τα οφέλη του στην τοπική κοινότητα και τη νέα γενιά. Στο παρόν κεφάλαιο παραθέτουμε όλα όσα αλιεύσαμε μέσα από τις ημιδομημένες συνεντεύξεις μας με τους ανθρώπους του συλλόγου.

Στο πλαίσιο της ερευνητικής διαδικασίας οι ερωτήσεις που τέθηκαν στα υπό εξέταση υποκείμενα ομαδοποιήθηκαν σε τρεις κατηγορίες για τις ανάγκες της έρευνας.

Αθλητισμός και τοπική κοινότητα, ανάπτυξη και αξιοποίηση ερασιτεχνικών σωματείων και Προμηθέας, ήταν οι ομάδες των ερωτήσεων που υποβλήθηκαν στους συνεντευξιαζόμενους οι οποίες και στόχευσαν στην εξέταση όλων των παραγόντων που αποτέλεσαν αντικείμενο διερεύνησης της παρούσας μελέτης.

Στην πρώτη κατηγορία οι ερωτήσεις υπήρξαν εισαγωγικές και αναγνωριστικές με τα υπό εξέταση υποκείμενα και την γενικότερη άποψή τους για τον αθλητισμό, τον πολιτισμό και κατά πόσο αυτά τα δύο συνδέονται και επιχειρήθηκε μια πρώτη επιδερμική ανάλυση της συμβολής της τοπικής κοινότητας στον ερασιτεχνικό αθλητισμό, καθώς και η συνδρομή των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης στην εξέλιξη και πραγμάτωση του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Στη δεύτερη κατηγορία ερωτήσεων, η έρευνα εστίασε στη μελέτη για τα αναπτυξιακά σχέδια που αφορούν τα ερασιτεχνικά σωματεία της περιοχής, κατά πόσο εξελίσσονται και ακόμη αν είναι βιώσιμα και ποιοτικά. Επίσης, συζητήθηκε και η ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού μέσα από μεγάλα αθλητικά γεγονότα τα οποία

οργανώνονται είτε εξ ολοκλήρου είτε επικουρικά με την τοπική αυτοδιοίκηση από ερασιτεχνικά σωματεία.

Στην τρίτη και τελευταία κατηγορία, τα υπό εξέταση υποκείμενα κατέθεσαν τις εμπειρίες τους και τις απόψεις τους για το ερασιτεχνικό σωματείο του Προμηθέα, το οποίο και αποτέλεσε το κεντρικό σημείο αναφοράς της προκείμενης διπλωματικής εργασίας, το οποίο εξελίχθηκε σε επαγγελματική ομάδα με υποδομές ευρωπαϊκών προδιαγραφών και αφήνει δείγματα γραφής ως πρεσβευτής για την ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού για την ευρύτερη περιοχή μελλοντικά.

Παράθεση των αποτελεσμάτων

Μέσα από τη διαδικασία της θεματικής ανάλυσης προέκυψαν συγκεκριμένοι εννοιολογικοί προσδιορισμοί (κωδικοί). Σύμφωνα με τους Braun και Clarke (2012) οι κωδικοί αποδίδουν και ονοματίζουν ένα χαρακτηριστικό (μια μονάδα νοήματος) που αναγνωρίζει ο ερευνητής σε κάποιο τμήμα των δεδομένων του και φαίνεται να είναι σημαντικό για την απάντηση των ερευνητικών του ερωτημάτων. (Braun & Clarke, 2012).

A. Υποδομές του ερασιτεχνικού αθλητισμού

Η τοπική αυτοδιοίκηση στέκει αρωγός -κατά το μέτρο του δυνατού- στην προσπάθεια των ερασιτεχνικών σωματείων να αναδείξουν τον ερασιτεχνικό αθλητισμό και να προάγουν τις αξίες και τα θετικά στοιχεία που αποκτά κάθε νέος που ασχολείται ενεργά με τον αθλητισμό. Είναι ξεκάθαρη η θέση όλων των υποκειμένων για το γεγονός ότι τη δεδομένη στιγμή, ο Δήμος και η Περιφέρεια συνεισφέρουν σε αυτό κυρίως μέσω της διάθεσης των κτιριακών υποδομών.

Οι δημοτικές εγκαταστάσεις είναι αξιοποιήσιμες από τα ερασιτεχνικά σωματεία, ωστόσο υπάρχουν ζητήματα που δυνητικά πρέπει να επιλυθούν. Με τις δεδομένες οικονομικές συγκυρίες η δουλειά που γίνεται είναι η καλύτερη δυνατή.

Τα τελευταία χρόνια έχουν παρατηρηθεί σημαντικές κινήσεις σε θέματα υποδομών κυρίως από ιδιώτες και αρκετά ιδιόκτητα κλειστά γυμναστήρια έχουν κάνει την εμφάνισή τους, που χρησιμοποιούνται κατά κόρον από τα σωματεία τους, με αποτέλεσμα να έχουν συμβάλει σε μεγάλο βαθμό και στην αποσυμφόρηση των δημοτικών εγκαταστάσεων.

«Είναι επαρκείς. Πολλά αθλήματα καλύπτονται από τις υπάρχουσες αθλητικές εγκαταστάσεις. Σε αυτό συμβάλλει βέβαια και η ιδιωτική πρωτοβουλία. Όπως είναι και ο Προμηθέας. Συνεπώς, υπάρχει και αποσυμφόρηση των δημοτικών εγκαταστάσεων. Και φυσικά έχουν γίνει και βήματα προόδου. Και ο Δήμος και η Περιφέρεια έχουν στρέψει την προσοχή τους στον αθλητισμό. Το μόνο που δυσκολεύει τα πράγματα είναι το οικονομικό ανάχωμα.» (0.2)

Ωστόσο, παρά τα θετικά σχόλια των υποκειμένων για την υπάρχουσα κατάσταση των δημοτικών υποδομών, μιλούν και για επιτακτική ανάγκη βελτίωσης των συνθηκών καθότι ο περιορισμός της χρήσης των κλειστών γυμναστηρίων από τα ερασιτεχνικά σωματεία σε πολλές περιπτώσεις αποτελεί εμπόδιο στα όποια σχέδιά τους για την εξέλιξή τους και ένα καλύτερο μέλλον.

«Οι περισσότερες ομάδες έχουν πρόβλημα στέγασης των δραστηριοτήτων τους ή ασφυκτικούς περιορισμούς που δεν τους επιτρέπουν να σχεδιάσουν ένα καλύτερο μέλλον. Σίγουρα νέες εγκαταστάσεις θα έδιναν μια άμεση λύση στο πρόβλημα.» (0.3)

B. Ο αθλητικός τουρισμός και τα ερασιτεχνικά σωματεία

«Ο αθλητικός τουρισμός είναι ένας στόχος προς υλοποίηση για την πόλη μας. Θεωρώ ότι θα μπορούσαμε να κερδίσουμε πάρα πολλά μέσα από αυτόν και όχι μόνο οικονομικά. Χαρακτηριστικά αναφέρω την αθλητική νοσταλγία η οποία είναι πολύ σημαντικό πράγμα. Ο αθλητικός τουρισμός πιστεύω για την Πάτρα είναι νούμερο 1. Θα πρέπει να εκμεταλλευτεί τόσο τη γέφυρα που ενώνει Ρίο – Αντίρριο, όσο και τις υποδομές της, γιατί μπορεί να στηρίζει και αγώνες στη θάλασσα αλλά και αγώνες που διεξάγονται σε γήπεδα.» (0.2)

Βάσει νόμου, ως Αθλητικός Τουρισμός νοείται κάθε ανάμειξη ενεργητική ή/και παθητική σε αθλητικές δραστηριότητες εντασσόμενες στο πλαίσιο του τουρισμού ως επιλογή και με πρωτεύοντα στόχο την ψυχαγωγία και την ήπια άθληση και όχι τη συμμετοχή σε αθλητικά δρώμενα ή την προετοιμασία τους για αυτά.

Οι αθλητικές δραστηριότητες σχετικές με τον τουρισμό περιλαμβάνουν:

α. την ενεργητική, μεμονωμένα ή σε ομάδα, συμμετοχή του τουρίστα – επισκέπτη σε ένα άθλημα ή/και σε αθλητικές εκδηλώσεις,

β. προσωπική εξέλιξη ή βελτίωση της κατάρτισης σε ένα άθλημα, μεμονωμένα ή σε ομάδα,

γ. παρακολούθηση αθλήματος ως θεατής ή υποστηρικτής μια ομάδας, ενός αθλήματος ή μίας αθλητικής διοργάνωσης,

δ. επίσκεψη σε τοποθεσίες και μέρη που σχετίζονται με την ιστορία, την πολιτιστική κληρονομιά, την κουλτούρα του αθλήματος ή ενός αθλητικού μύθου (sportinglegend).

ε. βελτίωση της υγείας, φυσικής κατάστασης και ευεξίας μέσω της αθλητικής δραστηριότητας. (Υπουργείο Τουρισμού, 2018)

Στο πλαίσιο της λειτουργίας των ερασιτεχνικών σωματείων, δράσεις που έχουν λάβει χώρα στο παρελθόν στην πόλη της Πάτρας, έχουν συμβάλει κατά μία έννοια στην ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού στην ευρύτερη περιοχή, σύμφωνα με τα λεγόμενα των στελεχών του συλλόγου.

«Συνέδρια κατά τη διεξαγωγή των οποίων επισκέπτονταν την πόλη άνθρωποι από όλη τη χώρα. Διεθνή τουρνουά. Η γενικότερη πορεία της ομάδας και στο ευρωπαϊκό τουρνουά που συμμετέχει αλλά και στο πρωτάθλημα της Α1, έφερε κόσμο στην πόλη, είτε είναι ευρωπαϊκές ομάδες, είτε οι ελληνικές αλλά και φίλαθλοι. Και κάτι ακόμα. Κάθε Σαββατοκύριακο έχουμε επισκέψεις ακαδημιών από όλη την Ελλάδα. Δική μας δράση, που ωστόσο αποφέρει κέρδος στην τοπική κοινωνία και στην πόλη. Υπάρχουν οι εγκαταστάσεις που θα μπορούσαν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη δράσεων με στόχο τον αθλητικό τουρισμό.» (0.1)

Το μεγαλύτερο αθλητικό γεγονός διεθνούς κλίμακας είναι φυσικά η ανάληψη των Παράκτιων Μεσογειακών αγώνων που πραγματοποιήθηκαν το καλοκαίρι του 2019 στην Αχαϊκή πρωτεύουσα. Υπήρξε σαφής σχεδιασμός εθελοντικής εργασίας και συμμετοχής των πολιτών στην οργάνωση και υλοποίηση των αγώνων.

«Πάλι θα μιλήσουμε για εθελοντισμό. Δε συμμετείχαν αυτούσια. Τουλάχιστον από όσο γνωρίζω και αν δεν κάνω λάθος. Ατομικά και πάλι υπήρξε εθελοντική συμμετοχή. Ωστόσο συγκριτικά και με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 διέκρινα ότι δεν ήταν σε τόσο υψηλό επίπεδο η προσφορά του κόσμου ώστε να βοηθήσει και να υποστηρίξει τη διοργάνωση.» (0.2)

«Συμμετείχαν πολλά παιδιά από ομάδες μέσω του εθελοντικού προγράμματος. Οποια βοήθεια ζητήθηκε σε υλικοτεχνικές υποδομές δόθηκε φαντάζομαι. Και σίγουρα σωματεία που είχαν άμεση σχέση με τα αθλήματα των παράκτιων ήταν μπροστά.» (0.1)

Για την ευρύτερη περιοχή η ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού βασίζεται κυρίως σε αθλητικές ομάδες όπως ο Απόλλωνας, η Παναχαϊκή και ο Προμηθέας βάσει κυρίως της δυναμικής του. Σύμφωνα με τους συνεντευξιαζόμενους η

συνεργασία των φορέων και των ομάδων αυτών θα μπορούσαν στο μέλλον να εξελίξουν αυτό το κομμάτι που αφορά τον αθλητικό τουρισμό.

Γ. Σχέδιο ανάπτυξης του ερασιτεχνικού αθλητισμού

Η αντίληψη που κυριαρχεί στις συζητήσεις μας είναι ότι παρόλο που υπάρχει αντίστοιχο τμήμα στην τοπική αυτοδιοίκηση ωστόσο κάποιο σημαντικό πλάνο / σχέδιο ανάπτυξης δε διαφαίνεται στον ορίζοντα για τα ερασιτεχνικά σωματεία. Στο ερώτημα του τι αλλαγές θα μπορούσαν ενδεχομένως να υπάρξουν στο μέλλον και να αναπτυχθεί ο ερασιτεχνικός αθλητισμός σε συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση οι απόψεις των υποκειμένων συνέπιπταν. Οι φορείς του Δήμου και της Περιφέρειας οφείλουν να δαπανήσουν ώρες, αν όχι χρήματα τα οποία δε διαθέτουν δεδομένων των οικονομικών συγκυριών, στην υλοποίηση ενός σχεδίου δράσης για τα ερασιτεχνικά σωματεία εκείνα που πραγματικά προάγουν τις αξίες του αθλητισμού και προσφέρουν και σε κοινωνικό επίπεδο μέσω της γαλούχησης νέων αθλητών που στη συνέχεια θα αποτελούν και μέρος της κοινωνίας.

«Εάν μπορούσαμε να διαχωρίσουμε τα σοβαρά αθλητικά ερασιτεχνικά σωματεία εκεί όπου γίνεται πραγματικά καλή δουλειά και να θεσπιστούν κάποιοι κανόνες προκειμένου να ξεκαθαρίσουμε ποια είναι αυτά, τότε θα μπορούσε να κάνει κάτι περισσότερο για αυτά. Προσφέρει, θα σε ανταμείψουμε για αυτό. Και δεν είναι ανάγκη να είναι χρήματα αυτό.» (0.1)

Η τοπική αυτοδιοίκηση και πιο συγκεκριμένα η αντιδημαρχία αθλητισμού, καλείται να συνεισφέρει καθοιονδήποτε δυνατό τρόπο στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού και να συνεισφέρει στην εξέλιξη των σωματείων της πόλης καθώς μέσα από αυτή τη σύμπραξη μόνο θετικός μπορεί να είναι ο απολογισμός.

«Ένα παιδί αν ασχοληθεί από μικρή ηλικία με τα ομαδικά αθλήματα ειδικά, αποκτά πάρα πολλά πράγματα. Μαθαίνει πειθαρχία, συνεργατικότητα. Εκτός από την άθληση, ειδικότερα στο μπάσκετ, είναι αυτό που λέμε «νους υγιής εν σώματι υγιή». Πολύ σημαντικό και για την τοπική κοινότητα γιατί αυτοί οι άνθρωποι θα βγουν στην κοινωνία μετέπειτα. Θα έχουν πάρει πολύ βασικές αρχές τα παιδιά ανεξαρτήτως επαγγελματικής τους ιδιότητας. Αυτά που μαθαίνουν στα ομαδικά αθλήματα όπως το μπάσκετ, είναι τα εφόδια με τα οποία θα πορευτούν στη ζωή τους. Ένα ξεκίνημα για την πραγματική ζωή.» (0.2)

Δ. Επαγγελματικός αθλητισμός με ερασιτεχνικό αίσθημα

Στον Προμηθέα το να αποκτήσουν επαγγελματική ταυτότητα δεν ήταν αυτοσκοπός. Στο ξεκίνημά τους ως ερασιτεχνικό σωματείο λειτούργησαν και ως τέτοιο εν συνεχεία, και η πορεία τους αντάμειψε με την άνοδό τους στην ανώτερη επαγγελματική λίγκα. Ο ερασιτέχνης ασχολείται με τον αθλητισμό από ευχαρίστηση και όχι με απώτερο στόχο το οικονομικό κέρδος, όπως συμβαίνει με τον επαγγελματία και αυτό φαίνεται να χαρακτηρίζει τις κινήσεις του συλλόγου.

«Τα χρήματα που δαπανώνται για την ανδρική ομάδα προκύπτουν από τους χορηγούς, που είναι κοντά μας. Τα μόνα χρήματα που επενδύονται είναι αυτά στο γήπεδο. Κι αυτό το λέω γιατί δεν είναι χρήματα που περιμένω να πάρω πίσω. Επενδύονται σε ανθρώπους, σε μια γενιά που μεγαλώνει και εξελίσσεται. Αυτά τα χρήματα θα βγάλουν ανθρώπους, θα βοηθήσει ο αθλητισμός να φτιάξουν την ψυχή τους. Μπορεί κάποιο από τα παιδιά στο μέλλον, να βρίσκεται στη θέση μου και να κάνει καλύτερα πράγματα.» (Λιόλιος, 2019)

Συνακόλουθα, η μετάβαση από ερασιτεχνικό σωματείο σε επαγγελματικό, δημιουργεί το ερώτημα κατά πόσο μπορεί να μείνει αναλλοίωτο το αθλητικό πνεύμα αλλά και οι αξίες του αθλητισμού, όταν θέλοντας και μη, εμπεριέχεται και το στοιχείο του οικονομικού συμφέροντος και ανταγωνισμού στις επαγγελματικές διοργανώσεις.

Στον Προμηθέα μιλούν ξεκάθαρα για την προσπάθεια τους να μην ξεχάσουν από πού έρχονται αλλά και να κρατήσουν με κάθε δυνατό μέσο τις αξίες τους και τα πιστεύω τους. Άλλωστε εκτιμούν ότι έχοντας αυτά τα εφόδια η συνέχεια θα είναι ακόμη πιο επιτυχής.

«Εάν ο επαγγελματίας σκέφτεται και ως ερασιτέχνης κυρίως σε διοικητικό επίπεδο (boarding), έχουμε πάρα πολύ καλά αποτελέσματα. Είναι λίγο δύσκολο ο ερασιτέχνης εισέρχεται στον επαγγελματισμό, διότι υπάρχουν πολλοί παράγοντες που δε φαντάζεστε. Όπως είναι η οικονομική δυσκολία, η οργάνωση, η στελέχωση των υποδομών. Μιλάμε και για την Ελλάδα με ότι αυτό συνεπάγεται. Θα έλεγα, ότι εάν ένας ερασιτέχνης γνωρίζει το τι πρέπει να κάνει, έχει αρκετό ελεύθερο χώρο πια να το δημιουργήσει σωστά αρκεί να έχει και την οικονομική υποστήριξη.» (0.2)

«Μας άλλαξε. Σκεφτόμαστε πολλά διαφορετικά πράγματα. Καλώς υπάρχει αυτός ο διαχωρισμός ερασιτεχνικής ομάδας με επαγγελματική. Ταυτόχρονα μας βοήθησε να αναπτύξουμε το ερασιτεχνικό επίπεδο. Προσπαθείς να κρατήσεις τις αξίες σου σταθερές σε ότι κάνεις, σε όλη σου τη διαδρομή. Σίγουρα το οικονομικό κομμάτι είναι πιο έντονο. Προσπαθείς να είσαι πιο κοντά σε αυτά που πρέσβευες. Αυτό παλεύεις

να κάνεις. Ωστόσο αυτό δεν είναι εύκολο γιατί το επαγγελματικό μπάσκετ δεν έχει καμιά σχέση με το ερασιτεχνικό. Γίνεται μια κανονική «μπίζνα». Το κακό είναι ότι απευθύνεσαι πάντα σε ζημιολύγες επιχειρήσεις. Αυτό συνεπάγεται ότι χάνεις χρήματα και αρχίζεις να βλέπεις πράγματα που δεν έβλεπες σε ερασιτεχνικό επίπεδο. Βέβαια έχεις πίσω σου και τον ερασιτέχνη, τις ακαδημίες, τα παιδιά, τις δεύτερες ομάδες και προσπαθείς αυτά να τα έχεις μαζί. Γιατί πολλές φορές ενώνεις τα παιδιά από κάτω, με την ανδρική ομάδα και αυτό κάνουμε εμείς στον Προμηθέα.» (0.1)

Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός αποτελεί τον προθάλαμο του επαγγελματικού και αυτό φέρει μεγάλη αξία και συνάμα κίνητρο για τα νέα παιδιά ώστε να ασχοληθούν με τον αθλητισμό. Ωστόσο όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν οι άνθρωποι του συλλόγου, δεν υπάρχει στήριξη φυσική και οικονομική από το κράτος ή και την τοπική αυτοδιοίκηση, με αποτέλεσμα να μην θεωρούνται βιώσιμα τα ερασιτεχνικά σωματεία και να στηρίζονται κατά βάση στις συνδρομές των αθλητών τους.

«Όταν μιλάμε για βιωσιμότητα γενικά, μιλάμε πάντα για το οικονομικό κομμάτι. Κανένα ερασιτεχνικό σωματείο δεν είναι βιώσιμο. Το μοναδικό έσοδο που έχουν, γιατί και οι επιχορηγήσεις είναι πολύ δύσκολες, έρχεται από τις ακαδημίες που όσο σωστά και να λειτουργούν, για μένα δεν αποφέρουν κέρδος. Εμείς έχουμε 800 παιδιά αλλά όσο αυξάνεται η δύναμη οφείλεις να βελτιώνεις και τις συνθήκες. Στηρίζονται πάντα σε κάποιους ανθρώπους που βάζουν χρήματα από την τσέπη τους, μόνο και μόνο επειδή «γουστάρουν» αυτό που κάνουν, τους αρέσει. Το ζήτημα είναι όταν η ομάδα πρέπει να κάνει το επόμενο βήμα, να προχωρήσει, κατά πόσο αυτό είναι εφικτό. Εκεί αρχίζουν τα προβλήματα. Το μόνο που μπορεί να γίνει είναι να φτιάξεις ένα «προϊόν» τέτοιο, στηριζόμενος στις εγκαταστάσεις σου, στην ιστορικότητά σου και στο όνομα που φέρεις ως σωματείο ούτως ώστε να προσελκύσεις χορηγούς που θα θελήσουν να «διαφημιστούν» ή να βοηθήσουν χορηγικά την ομάδα.» (0.1)

«...δεν είναι βιώσιμα και γι ' αυτό δεν έχουν την ανάπτυξη ή την πρόοδο που θα ήθελαν να έχουν ή που δείχνουν. Ή που βλέπουμε πυροτεχνήματα. Το πιο σημαντικό είναι να υπάρχει πλάνο, γι αυτό μιλάμε για υποδομές και δομές, να υπάρχει προσωπικό που ασχολείται με όλο αυτό, να υπάρχει οικονομική ανάλυση και στατιστική αποτίμηση εσόδων – εξόδων. Να υπάρχει ένα υπόβαθρο (background) που να υποστηρίζει όλους τους ανθρώπους του Διοικητικού συμβουλίου, και από θέμα μάρκετινγκ και προώθησης, ώστε να μπορεί να εξυπηρετήσει τη βιωσιμότητά του κάθε σύλλογος που δεν είναι εύκολη. Συνήθως μιλάμε για μια κρατική επιχορήγηση και κυρίως για τις συνδρομές των αθλητών.» (0.2)

Η άποψη που εκφράζεται είναι η ανάγκη για ακόμη περισσότερα ερασιτεχνικά σωματεία που θα δουλεύουν σωστά και θα θέτουν σωστές βάσεις για τον μελλοντικό τους ρόλο στο αθλητισμό και την τοπική κοινότητα. Είναι σημαντικό να ακολουθήσουν και άλλα σωματεία την πορεία του Προμηθέα και να συμβάλλουν με το δικό τους τρόπο στη δημιουργία επαγγελματικών ομάδων που τους κινεί το ερασιτεχνικό αίσθημα.

E. Ανθρώπινο δυναμικό και περιβάλλον δράσης του συλλόγου

Οι άνθρωποι και το υγιές περιβάλλον δράσης, το αμιγώς αθλητικό και μη κερδοσκοπικό, είναι οι δύο βασικοί παράγοντες που τα υποκείμενα υποδεικνύουν ως βασικούς για την εξέλιξη του σωματείου τους από ερασιτεχνικό σε επαγγελματικό. Υπηρετούν τον ερασιτεχνικό αθλητισμό χωρίς να είναι αυτοσκοπός ο επαγγελματικός αναφέρουν, και σε αυτό βασίστηκαν και βασίζονται ακόμη και σήμερα ως επαγγελματική ομάδα που φέρει πίσω της τις ακαδημίες και τα νεότερα στελέχη της ομάδας.

Σε κάθε θέση διοικητική αλλά και του αθλητικού τμήματος βρέθηκαν τα σωστά άτομα με τις απαραίτητες γνώσεις και εμπειρίες. Οι στόχοι που τέθηκαν από τον σύλλογο είναι να προάγουν τις αξίες του αθλητισμού και να αποτελέσουν κομμάτι της τοπικής κοινότητας μαζί με τα νέα παιδιά που θα ασχοληθούν με τον αθλητισμό. *«Ότι κάνουμε να έχει υγεία, να το χαιρόμαστε, να έχει σωστή δομή και αυτό σε δύο επίπεδα. Στο «μπασκετικό» κομμάτι στο τεχνικό και σε ένα δεύτερο επίπεδο, καθαρά ανθρώπινο, στο πως θα μπορούσαμε εμείς μαζί με τον Προμηθέα να ανεβάζουμε και τον πήχη όσον αφορά τους ανθρώπους που μετείχαν στον Προμηθέα σε τομείς που βοηθούν και υποστηρίζουν την προσωπικότητα. Επί παραδείγματι, ο σεβασμός, η κοινωνικότητα, η υπομονή, η οικογένεια, ηθικές αξίες τις οποίες τις πιστεύουμε και εμείς.» (0.2)*

Το περιβάλλον ως φορέας ανάπτυξης των ερασιτεχνικών σωματείων και δη του Προμηθέα δηλώνουν ότι αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι για τη λειτουργία και την ποιοτική δράση τόσο του δικού τους συλλόγου όσο και των υπόλοιπων. Για το λόγο αυτό τα υποκείμενα αναφέρουν ότι δε μπορούν να λειτουργούν εις βάρος της τοπικής κοινότητας ή να μη λαμβάνουν υπόψη τις υπάρχουσες δύσκολες οικονομικές συγκυρίες που έχουν αντίκτυπο και στην τοπική κοινότητα αλλά και γενικότερα στον

χώρο του αθλητισμού. Οφείλουν να κινούνται παράλληλα με την κοινωνία και να αποτελούν μέρος της.

VI | Συζήτηση / συμπεράσματα και προτάσεις

Εισαγωγή

Στο παρόν και τελευταίο κεφάλαιο παρατίθενται τα αποτελέσματα μιας συλλογιστικής πορείας που αφετηρία είχε τον ερασιτεχνικό αθλητισμό και τη διοίκηση αυτού με κατεύθυνση προς την ανάπτυξη και εξέλιξη ενός ερασιτέχνη σε επαγγελματία.

Επιπλέον, σε αυτό το κεφάλαιο εκτίθενται οι ιδέες και οι απόψεις του ιδιοκτήτη και εμπνευστή του Προμηθέα, από συνεντεύξεις που έχει κατά καιρούς παραχωρήσει και αλιεύσαμε από το διαδίκτυο. Λόγω έκτακτων συγκυριών δεν κατέστη δυνατή η κατ'ιδίαν συζήτηση μαζί του, ωστόσο τα λεγόμενά του οφείλουμε να τα καταγράψουμε καθώς στοιχειοθετούν το υπό διερεύνηση αντικείμενο με τον πλέον σαφή τρόπο.

Με την ολοκλήρωση της ερευνητικής διαδικασίας και διαμέσου των εξεταζόμενων υποκειμένων, γίνεται αντιληπτή η αξία του ερασιτεχνικού αθλητισμού και η συμβολή του στην τοπική κοινότητα. Τίθενται ερωτήματα για το κατά πόσο μπορούν να συμβούν παρόμοια φαινόμενα στο μέλλον και κατά πόσο μπορούν να προκαλέσουν νόμιμο ευκαιριών στοχεύοντας και στην ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού στην ευρύτερη περιοχή αλλά και σε άλλες περιφερειακές ενότητες.

Διοίκηση / Sport management

Το ανθρώπινο δυναμικό, συγκεκριμένοι πόροι (βάσει των προκαθορισμένων στόχων) και η οργανωτική δομή και υλοποίηση των εν λόγω στόχων στοιχειοθετούν την οργάνωση και τη διοίκηση. (Λάιος, 1997)

Εν προκειμένω το αθλητικό μάνατζμεντ εκφράζεται από τη δράση των προπονητών, των μάνατζερ και των τεχνικών και αγωνιστικών διευθυντών. (Χολέβας, 1995)

Στον Προμηθέα κατά τα λεγόμενα των στελεχών του, βρέθηκαν τα κατάλληλα πρόσωπα στις κατάλληλες θέσεις. Συνεπώς, σε ερώτηση που τέθηκε στις συνεντεύξεις που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας, η μετάβαση από ερασιτέχνης σε επαγγελματία μόνο δύσκολη δεν ήταν.

«Δεν ήταν δύσκολη. Έχουμε τη χαρά αρκετοί άνθρωποι που ασχολούνται διοικητικά με τον Προμηθέα να έχουν πραγματική γνώση στο διοικητικό κομμάτι. Δηλαδή είναι πολύ καλοί επιχειρηματίες στις δικές τους επιχειρήσεις. Που σημαίνει ότι μετέφεραν τεχνογνωσία στο αθλητικό κομμάτι. Όμως, άλλο το μπάσκετ, άλλο ο αθλητισμός και το επιχειρείν και αυτό είχε μια δυσκολία. Πιστεύω ωστόσο ότι έγινε ένα σωστό «πάντρεμα.»» (0.2)

«Φυσική ροή των πραγμάτων πράγματι ήταν, έγινε αυτό. Ωστόσο κληθήκαμε μέσα σε μια μέρα εκεί που δεν είχαμε γραφείο να κάτσουμε, να οργανώσουμε τα πάντα. Το πρόβλημα ήταν αυτό. Δεν ξέραμε πολλά πράγματα οργανωτικής φύσης. Και καταφέραμε μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να στηθούμε και να λειτουργήσουμε πάρα πολύ καλά σε όλα τα επίπεδα. Ήταν σφιχτό το σχήμα και όλοι όσοι δούλεψαν και κάποιοι δουλεύουν ακόμη έδωσαν τα πάντα για αυτό. Οι άνθρωποι έχουν δημιουργήσει όλο αυτό.» (0.1)

«Όταν άρχισα να ασχολούμαι διοικητικά με τον Προμηθέα Πάτρας το 2005, στο μυαλό μου είχα να είναι μια ομάδα με αρχές και υγεία. Τότε πήγαμε κόντρα στο πώς «χτίζονταν» οι περισσότερες ομάδες. Επενδύσαμε στο συναίσθημα και το οικογενειακό κλίμα. Δεν είχα ποτέ φανταστεί ότι θα φτάσουμε μέχρι την Α1.»

Όραμα

Το όραμα είναι η βασική ιδέα για την ύπαρξη της επιχείρησης, εφόσον η επιχείρηση λειτουργεί με σαφή μελλοντικό προσανατολισμό. (G.Müller-Stewens, 2005)

«Μου αρέσει αυτή η λέξη, γιατί το όνειρο συνήθως έχει ταβάνι ή μένει όνειρο, ενώ το όραμα το θέτεις, το στοχεύεις και το υλοποιείς. Θέλουμε να διατηρήσουμε ως κόρη οφθαλμού τις αξίες και τις αρχές με τις οποίες ξεκινήσαμε, να μη χάσουμε το μυαλό μας και ξεχάσουμε από πού ήρθαμε και ποιοι είμαστε, να μην απολέσουμε το σεβασμό προς τους αντιπάλους και τους θεσμούς και όσον αφορά την ομάδα, ο Προμηθέας να μπορέσει – μέσα από παραγωγική διαδικασία, νέους αθλητές και ελληνικό στοιχείο – να πετύχει πράγματα που να σπάσουν το ταβάνι στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Αυτό δε γίνεται με τα όπλα των άλλων, γιατί νομοτελειακά θα χάσουμε. Αυτό θα το πετύχουμε μόνο αν βρούμε το DNA μας και καθορίσουμε τους εαυτούς μας.» (Λιόλιος, 2019)

Το όραμα είναι εκείνο που σε εμπνέει, σε καθοδηγεί και σε ανταμείβει. Αντιστοίχως ο πρόεδρος της ΚΑΕ, Χρήστος Μήλας: *«Το πιστεύαμε και πήγαινε. Εγώ ήθελα πάντα να φτάσω σε ένα επίπεδο που να παίζω πάντα σε ένα γεμάτο γήπεδο από φιλάθλους αλλά να μη χρειάζεται να παίζω με τους Λεικερς για να είναι γεμάτο.» (0.1)*

«Το όραμα το προσωπικό που ήταν και του συλλόγου ήταν κάθε χρόνο να προσπαθούμε να πετύχουμε τους στόχους μας οι οποίοι συνεχώς ήταν υψηλοί, να φτάσουμε στο υψηλότερο επίπεδο έχοντας τα πόδια μας στο έδαφος και χωρίς να έχουμε ταβάνι στα όνειρά μας. Είναι και το μότο μας.» (0.2)

Προτάσεις για το μέλλον

Ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο για αυτό και υπάρχουν πολλά πράγματα που πρέπει να βελτιωθούν, να αλλάξουν και να επαναπροσδιοριστούν και σε τοπικό επίπεδο αλλά και σε συλλογικό επίπεδο αναφέρουν και συμφωνούν με αυτή την άποψη τα υπό εξέταση υποκείμενα.

Η τοπική αυτοδιοίκηση οφείλει να αφουγκράζεται, να παρακολουθεί και να ακολουθεί τα τοπικά τεκταινόμενα και την εξέλιξη αυτών. Δεδομένων των οικονομικών συνθηκών αλλά και των τελευταίων πρωτόγνωρων καταστάσεων που έφεραν πολλά πράγματα σε σημείο μηδέν (βλ. υγειονομική κρίση), το να συνεισφέρει οικονομικά φαντάζει δύσκολο έως απίθανο.

«Για μένα η πρώτη κίνηση είναι να ξεχωρίσουμε τα ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία. Και από εκεί και πέρα πρέπει να προσεγγίσουμε ανθρώπους, παράγοντες, να ασχοληθούν με τα σωματεία γιατί εκεί έχουμε έλλειμμα. Εάν διαχωρίσουμε ποια είναι τα σοβαρά, ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να είσαι σοβαρός, θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε και πιο επισταμένα. Σοβαρό σωματείο είναι ένα που έχει ακαδημίες για παράδειγμα. Που δουλεύει τις ακαδημίες με προπονητές εκπαιδευμένους και καταρτισμένους. Θα μπορούσαν να βοηθηθούν είτε με προγράμματα, είτε με υλικοτεχνικό εξοπλισμό. Να δουν τον αθλητισμό με άλλο μάτι. Να δοθούν ώρες για τον αθλητισμό και όχι τόσο χρήματα.» (0.1)

«Καταγραφή των υπαρχόντων αθλητικών χώρων. Καταγραφή των αθλημάτων. Αθλητές που ασχολούνται τη δεδομένη περίοδο με τα αθλήματα αυτά. Εφικτοί μελλοντικοί στόχοι. Εντοπισμός πιθανών προβλημάτων που θα δυσκόλευαν την ανάπτυξη που επιδιώκουμε.» (0.2)

Εν κατακλείδι

Ένα ερασιτεχνικό σωματείο που πετυχαίνει στους στόχους του, όποιοι κι αν είναι αυτοί, σίγουρα συνιστά πρότυπο και παράδειγμα στο χώρο που δραστηριοποιείται.

Ένας αθλητικός σύλλογος που προάγει τις αξίες του αθλητικού πολιτισμού, που μαθαίνει στα νέα παιδιά να αγαπούν τον αθλητισμό και να λαμβάνουν όλα εκείνα τα οφέλη που διαθέτει, σίγουρα θέτει τις βάσεις για μια καλύτερη τοπική κοινότητα με προσανατολισμό την αθλητική παιδεία.

«Υποκειμενική αίσθηση και από αυτά που αφουγκραζόμαστε αποτελεί πρότυπο σε πολλούς τομείς. Όχι μόνο στο πως διοικείται, όχι μόνο στις υποδομές του οι οποίες είναι για την Ελλάδα σε πολύ υψηλό επίπεδο, αλλά και για τον τρόπο που διαχειρίζεται πάρα πολλά θέματα. Έχω την αίσθηση ότι είναι σε πάρα πολύ καλό δρόμο χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχει περιθώρια εξέλιξης.» (0.2)

«Το σημαντικό είναι να φτιάχνεις την επόμενη μέρα. Να κοιτάζεις με φόντο την επόμενη γενιά. Ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της διάδοχης κατάστασης αυτών των γενεών είναι να υπάρχει ένα σπίτι για τον σύλλογο, ένα κανονικό σπίτι για να στεγαστεί. Το επόμενο κομμάτι έχει να κάνει με αυτή τη διαδικασία, να συνεχίσουν να υπάρχουν άνθρωποι που να εργάζονται με αγάπη και σεβασμό. Να συνεχίσουν το έργο με τις ίδιες αρχές. Αυτό που είχε, έχει και θα έχει ο Προμηθέας είναι το αξιακό σύστημα.» (Λιόλιος, 2019)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- (n.d.). Ανάκτηση December 19, 2019, από <https://www.lawspot.gr/nomikes-plirofories/nomothesia/astikos-kodikas/arthro-78-astikos-kodikas-somateio-newsbeast>. (2014, September 8). Ανάκτηση December 6, 2019, από <https://www.newsbeast.gr/portrait/arthro/726247/o-pier-de-kouberten-tou-olubiakou-ideodous>
- Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. (2014, November 25). Ανάκτηση December 2019, 19, από <http://www.opengov.gr/cultureathl/?p=5209>
- Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. (2014, November 25). Ανάκτηση 12 19, 2019, από <http://www.opengov.gr/cultureathl/?p=5189>
- Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού | Δικτυακός Τόπος Διαβουλεύσεων. (2014, November 25). Ανάκτηση December 19, 2019, από <http://www.opengov.gr/cultureathl/?p=5208>
- Υπουργείο Τουρισμού. (2018, Ιούνιος 12). Ανάκτηση Ιούνιος 23, 2020, από <http://st.merig.eu/index.php?id=74&L=4>
- (2019, Δεκέμβριος 10). Ανάκτηση Ιανουάριος 7, 2020, από Βικιπαίδεια, η ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια:
https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B9%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%AE%CF%82_%CE%9F%CE%BC%CE%BF%CF%83%CF%80%CE%BF%CE%BD%CE%B4%CE%AF%CE%B1_%CE%9A%CE%B1%CE%BB%CE%B1%CE%B8%CE%BF%CF%83%CF%86%CE%B1%CE%AF%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%B7%CF%82
- Babbie, E. (2007). *The practice of social research*. Belmont, CA.: Thomson Wadsworth.
- Babbie, E. (2011). *Εισαγωγή στην κοινωνική έρευνα*. Αθήνα: Κριτική.
- Bell, J. (1996). *Quality of life” talk: the liberal paradox of psychological testing*. Στο *J. Bell, Discourse and society* (σσ. 293 - 316). Αθήνα: Gutenberg.
- Braun, V., & Clarke, V. (2012). *Thematic Analysis*. Washington: American Psychological Association.
- Briggs, C. (1986). *Learning How to Ask*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Chelladurai, P. (1985). *Sport Management: MacRo Perspectives*. Sport Dynamics.

- Chelladurai, P. (2006). *Human Resource Management in Sport and Recreation*. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Creswell, J. (2016). *EDUCATIONAL RESEARCH: PLANNING, CONDUCTING, AND EVALUATING QUANTITATIVE AND QUALITATIVE RESEARCH*. Ιων.
- Drucker, P. (1998). *Το αποτελεσματικό στέλεχος*. Αθήνα: Κλειδάριθμος.
- G.Müller-Stewens, C. L. (2005). *Strategisches Management 3rd edition*. Stuttgart: Schäffer-Poeschel.
- Johnson, D. (1984). *Planning Small-scale Research. Στο Conducting Small-scale Investigations in Educational Management* (σσ. 177-197). London: Harper and Row.
- Kvale, S. (1996). Στο *Interviews, an introduction to qualitative research interviewing* (σ. 67). Thousand Oaks: SAGE Publications.
- Kvale, S. (1996). *Interviews, an introduction to qualitative research interviewing*. Thousand Oaks: SAGE publications.
- Lincoln and Guba. (1985). *Naturalistic Inquiry*. Beverly Hills: SAGE.
- Mason, J. (2009). *Η διεξαγωγή της ποιοτικής έρευνας (8η)*. Αθήνα: Πεδίο.
- Parks, Zanger, & Quarterman. (1998). *Contemporary Sport Management*. Human Kinetics.
- Paul, J. (1998). *Μανατζμεντ Ολικής Ποιότητας*. Αθήνα: Κλειδάριθμος.
- Robson, C. (2007). *Η έρευνα του πραγματικού κόσμου*. Αθήνα: Gutenberg.
- Rosenberg, P. L. (1955). Στο *The language of Social Research* (σ. 4). Glencoe: The Free Press.
- Rubin, J. H., & Rubin, S. (1995). *Qualitative interviewing, the art of hearing data*. London: SAGE publications.
- Tuckman, B. W. (1972). *Conducting educational research*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Βικιπαίδεια*. (n.d.). Ανάκτηση November 26, 2019, από <https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B9%CE%B1%CF%87%CE%B5%CE%AF%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%B7>
- Βικιπαίδεια*. (n.d.). Ανάκτηση December 9, 2019, από <https://el.wiktionary.org/wiki/%CE%AC%CE%B8%CE%BB%CE%B7%CF%83%CE%B7>

- Βικιπαίδεια*. (n.d.). Ανάκτηση December 9, 2019, από <https://el.wiktionary.org/wiki/%CE%B1%CE%B8%CE%BB%CE%B7%CF%84%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82>
- Γαργαλιάνος, Δ. (2016, Νοέμβριος 18). *ΕΛΛΕΔΑ*. Ανάκτηση Δεκέμβριος 10, 2019, από <https://www.elleda.gr/blog/%CE%BF-%CE%B1%CE%B8%CE%BB%CE%B7%CF%84%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%8E%CF%81%CE%B1%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B5%CE%B9%CE%AC%CE%B6%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B9-%CE%BD%CE%AD%CE%BF-%C2%AB%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%AC>
- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ*. (n.d.). Ανάκτηση Ιανουάριος 7, 2020, από <https://basket.gr/omospondia/kanonismoi-kai-dikaio>
- Ζαϊμάκης, Γ. (2018). *Ερευνητικές διαδρομές στις Κοινωνικές Επιστήμες. Θεωρητικές – Μεθοδολογικές Συμβολές και Μελέτες Περίπτωσης*. Κρήτη: Ψηφιακό Κέντρο Εκπαιδευτικών Μέσων Πανεπιστημίου Κρήτης.
- Ζέρβας, Ι. (1993). Στο *Ψυχολογία Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού* (σ. 15). Αθήνα.
- Θεοδωράκης, Ν. (2013-14). *Εισαγωγή στη Διοίκηση Αθλητισμού και Αναψυχής*. Θεσσαλονίκη, Ελλάδα: Creative Commons.
- Ιωαννίδου, Ε. (2015). *Μανατζμεντ Μαρκετινγκ και Αναψυχή Κατασκηνώσεων*. Αθήνα: Κάλλιπος.
- Ιωσηφίδης, Θ. (2008). *Ποιοτικές μέθοδοι έρευνας στις κοινωνικές επιστήμες*. Αθήνα: Κριτική.
- Κόλλια, Ε. -Α. (2008). *Μεθοδολογία ποιοτικής έρευνας στις κοινωνικές επιστήμες και συνεντεύξεις*. Open Education - The Journal for Open and Distance Education and Educational Technology.
- Λεωνίδας Χυτήρης, Λ. Ά. (2015). *Εισαγωγή στο Διοικείν. Στο Διοίκηση και Ποιότητα Υπηρεσιών* (σσ. 19, 20). Αθήνα: Κάλλιπος.
- Λιόλιος, Β. (2019, Απρίλιος 14). *Στο ελληνικό μπάσκετ, θέλουμε να είναι καλά μόνο το μαγαζάκι μας*. (Α. Καλκαβούρας, Δημοσιογράφος)
- Λιόλιος, Β. (2019, Ιούνιος 30). *Σύντομα θα δείτε αλλαγές σε Ελλάδα και Ευρώπη*. (Α. Τ. Σπύρος Καβαλιεράτος, Δημοσιογράφος)
- Νάσκου - Περράκη, Π. Π. (1990). *Αθλητισμός και Φυσική Αγωγή*. Σάκκουλας.

- Νομικού, Π. (2016, Δεκέμβριος 7). Ανάκτηση Ιανουάριος 3, 2020, από CE.AR.S:
<https://cears.edu.gr/%CE%BD%CE%AD%CE%B1/posotiki-vs-roiotiki/>
- Νομικού, Π. (2016, Δεκέμβριος 7). *Centre of Academic Research and Studies*.
Ανάκτηση Ιανουάριος 14, 2020, από CEARS:
<https://cears.edu.gr/%CE%BD%CE%AD%CE%B1/posotiki-vs-roiotiki/>
- Παπαγεωργίου, Γ. (1998). *Μέθοδοι στην Κοινωνιολογική Έρευνα*. Αθήνα: Τυπωθήτω.
- ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, Κ. (2020, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 24). Ανάκτηση ΜΑΪΟΣ 15, 2020, από
ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ: <https://www.promitheasbc.gr/index.php/omada/2016-10-10-06-53-7>
- Τσιώλης, Γ. (2017, Μάρτιος). *Ελληνικό Ανοικτό Πανεπίστημιο*. Ανάκτηση Ιούνιος 15,
2020, από http://www.amarkos.gr/material/Thematic_Analysis.pdf
- Φλώρος, Χ. (1993). *Σύγχρονη Διοικητική των Επιχειρήσεων*. Σύγχρονη Εκδοτική.
- Χολέβας, Γ. (1995). *Αρχές Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων (Management)*.
Αθήνα: Interbooks.
- Ψυχάρης, Τ. (2005). *Τα περιφερειακά προγράμματα των κοινωνικών παισίων*.

ΝΟΜΟΙ / ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Νόμος Υπ' Αριθ. 2725 / 1999

ΦΕΚ 121/Α/17-6-1999

Ερασιτεχνικός και επαγγελματικός αθλητισμός και άλλες διατάξεις

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ

1η Ομάδα ερωτήσεων | Αθλητισμός και τοπική κοινωνία

1. Ερασιτεχνικός Αθλητισμός: Τι συνεπάγεται αυτό για εσάς με τρεις λέξεις;
2. Ποια είναι ουσιαστικά η ενασχόλησή σας με τον αθλητισμό; (είτε ερασιτεχνικό είτε επαγγελματικό)
3. Πόσο σημαντική και αναγκαία είναι η υγιής πρακτική του ερασιτεχνικού αθλητισμού για τα νέα παιδιά αλλά και για την τοπική κοινωνία εν γένει;
4. Ο Αθλητισμός πηγάζει από τον Πολιτισμό μας ή το αντίστροφο;
5. Η τοπική αυτοδιοίκηση στέκει απέναντι ή δίπλα στον ερασιτέχνη αθλητικό παράγοντα;
6. Υπάρχει στον Δήμο ή την Περιφέρεια κάποια επιτροπή που να ασχολείται αποκλειστικά, έχοντας πρόγραμμα και πλάνο, με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;
7. Θεωρείτε τον εαυτό σας μέλος αυτής της επιτροπής. Απαριθμήστε μου τις πρώτες σας κινήσεις σχεδιασμού της επόμενης μέρας.
8. Έχετε παρατηρήσει σημάδια εξέλιξης την τελευταία 5ετία στα τοπικά αθλητικά τεκταινόμενα;
9. Όταν ο ερασιτέχνης αρχίζει να σκέφτεται ως επαγγελματίας κατά πόσο εκτιμάτε ότι αυτό μεταλλάσσει τη δομή και αλλοιώνει την πραγματική αξία του αθλητικού προϊόντος ή υπηρεσίας;
10. Οι υπάρχουσες δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις εξυπηρετούν τις ανάγκες των ερασιτεχνικών σωματείων;
11. Οι υποδομές του Δήμου αλλά και της Περιφέρειας είναι επαρκείς για τη λειτουργία των ερασιτεχνικών σωματείων; Έχουν γίνει καθόλου βήματα προόδου προς αυτή την κατεύθυνση;

2η Ομάδα ερωτήσεων | Αξιοποίηση και ανάπτυξη των ερασιτεχνικών σωματείων

12. Κατά πόσο τα ερασιτεχνικά σωματεία, εδώ στην πόλη της Πάτρας, θεωρούνται βιώσιμα και λειτουργικά;
13. Πόσα εξ αυτών δουλεύουν ποιοτικά και προάγουν τις αξίες του αθλητισμού και του υγιούς ανταγωνισμού;
14. Υπάρχουν κάποια τα οποία τα θεωρείτε πρότυπο που ενδεχομένως να σας παρακίνησαν στο να ακολουθήσετε το παράδειγμά τους για την ανάπτυξη και εξέλιξη του Προμηθέα;

15. Έχουν φιλοξενηθεί κατά καιρούς πανελλήνια ή ακόμη και διεθνή αθλητικά γεγονότα με τη συμβολή των ερασιτεχνικών σωματείων και του Δήμου της Πάτρας;
16. Υπάρχει αυτή η προοπτική; Έστω και σαν σκέψη προς υλοποίηση ώστε να αναπτυχθεί και ο αθλητικός τουρισμός στην ευρύτερη περιοχή;
17. Οι Παράκτιοι Μεσογειακοί Αγώνες που έλαβαν χώρα το καλοκαίρι στην πόλη της Πάτρας τι κληρονομιά αφήνουν στην πόλη αλλά και στα ερασιτεχνικά σωματεία;
18. Συμμετείχαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στην οργάνωση πριν και κατά τη διάρκεια των αγώνων τα ερασιτεχνικά σωματεία της πόλης;
19. Κατά πόσο εκτιμάτε ότι τα μεγάλα και διεθνούς κλίμακας αθλητικά γεγονότα εξελίσσουν τον ερασιτεχνικό αθλητισμό;

3η Ομάδα ερωτήσεων | Προμηθέας

20. Τι ήταν εκείνο που σας ώθησε να ασχοληθείτε με τη δημιουργία και ανάπτυξη ενός ερασιτεχνικού σωματείου μπάσκετ;
21. Μέχρι τότε ποια ήταν η ενασχόλησή σας με τον αθλητισμό;
22. Ποιους στόχους θέσατε εξ αρχής;
23. Ποιο ήταν το όραμά σας;
24. Υπήρχε πλάνο και σχεδιασμός ώστε μέσα σε μια πενταετία να αποκτήσει επαγγελματική ταυτότητα το σωματείο του Προμηθέα ή προέκυψε λόγω διαχείρισης και σωστής κατεύθυνσης της δουλειάς σας;
25. Τίθεται το ερώτημα : Ερασιτεχνικός αθλητισμός ή επαγγελματικός; Τι θα επιλέγατε και γιατί;
26. Η τοπική ένωση μπάσκετ (ΕΣΚΑ-Η) υπήρξε σύμβουλος, αρωγός ή απλός παρατηρητής της εξέλιξης του σωματείου σας;
27. Η Ελληνική ομοσπονδία μπάσκετ (ΕΟΚ) έχει συμβάλει καθ' οιονδήποτε τρόπο, άμεσα ή έμμεσα στη διαδικασία ένταξής σας στην επαγγελματική λίγκα; Ή ακόμη και πρωτότερα;
28. Πόσο εύκολη ή δύσκολη ήταν αυτή η μετάβαση; Ή απλά ήταν η φυσική ροή των πραγμάτων όπως τα είχατε σχεδιάσει;
29. Πώς θα χαρακτηρίζατε το project **Προμηθέας** με 3 λέξεις;

- 30.** Είναι ο Προμηθέας πρότυπο και παράδειγμα προς μίμηση για τα υπόλοιπα ερασιτεχνικά σωματεία και για την ανάπτυξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού;
- 31.** Το μέλλον χτίζεται στο παρόν. Ποιο είναι το παρόν και ποιο είναι το μέλλον του Προμηθέα για εσάς;

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΕ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Από ερασιτέχνης, επαγγελματίας

Η ομάδα συμμετείχε σε πρωτάθλημα για πρώτη φορά την αγωνιστική χρονιά 1986-1987 στη Γ' ΕΣΚΑ-Η. Την επόμενη χρονιά 1987-88 κέρδισε την άνοδό της στη Β' ΕΣΚΑ-Η υπό την καθοδήγηση του Χρήστου Αγγελόπουλου. Στην Β' ΕΣΚΑ-Η αγωνίστηκε ανελλιπώς από το 1988 έως και το 2006, με εξαίρεση την περίοδο 1992-1993, όταν και αγωνίστηκε στην Α2 ΕΣΚΑ-Η, και την περίοδο 1999-2000, που αγωνίστηκε στη Γ' ΕΣΚΑ-Η.

Το φθινόπωρο του 2006 βρίσκει την ομάδα να αγωνίζεται στην χαμηλότερη κατηγορία της Ένωσης (Γ' ΕΣΚΑ-Η) και αρχίζει μία προσπάθεια ο Σύλλογος να ρίξει μεγαλύτερο βάρος στην οργάνωσή του με στόχο να έρθουν επιτυχίες σε αγωνιστικό επίπεδο. Την περίοδο 2006-07 ο Προμηθέας κερδίζει την άνοδο του στη Β' ΕΣΚΑ-Η, επικρατώντας την τελευταία αγωνιστική της Α.Ε. Καλαβρύτων, που κυνηγούσε στη βαθμολογία.

Τη σεζόν 2007-08 χρέη προπονητή αναλαμβάνει ο Γιάννης Κοτσώνης και ο Προμηθέας κατακτά το πρωτάθλημα της Β' ΕΣΚΑ-Η και ανεβαίνει για 2^η, μόλις, φορά στην ιστορία του στην Α2 ΕΣΚΑ-Η. Κατά την αγωνιστική περίοδο 2008-09 η ομάδα κατακτά τη 2^η θέση στην Α2 ΕΣΚΑ-Η, πίσω από την πρωταθλήτρια ομάδα του Α.Ο. Ολυμπιονίκη Αρχαίας Ολυμπίας, με ρεκόρ 23-3 και ανεβαίνει στην Α1 ΕΣΚΑ-Η μέσω της διαδικασίας των play-off νικώντας στις 26 Απριλίου 2009 τα Αραχωβίτικα.

Ο Προμηθέας Πάτρας αγωνίστηκε για πρώτη φορά σε παιχνίδι Εθνικής Κατηγορίας στις 13 Οκτωβρίου 2013 (στο Δημοτικό κλειστό της Αλεξιπότισσας κόντρα στον Έσπερο ΑΟΠΑ) κι έχει έκτοτε συμπληρώσει 244 παιχνίδια (82 στις Εθνικές Κατηγορίες, 15 στο Κύπελλο Ελλάδας, 115 στην Basket League και 32 στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις).

Ο Προμηθέας αποτελεί και τη μοναδική ομάδα από την περιφέρεια που έχει καταλάβει την 2η θέση στην πρώτη κατηγορία του Ελληνικού Μπάσκετ (Α' Εθνική, Α1 Εθνική, Basket League). Επίσης, η 3η θέση στην κανονική περίοδο του πρωταθλήματος (2017-18) είναι η κορυφαία επίδοση από επαρχιακή ομάδα στην κανονική περίοδο στην Ιστορία της Α1 Εθνικής, καθώς ισοφάρισε την κατάληψη της 3ης θέσης από τον Κολοσσό Ρόδου (2011-12), ξεπερνώντας τον, όμως, στις νίκες (17 έναντι 16), ενώ έγινε η 3η ομάδα από την περιφέρεια (μετά τον Απόλλωνα Πατρών το

1997 και το 2015 και το Ρέθυμνο το 2007) που αγωνίστηκε σε Τελικό του Κυπέλλου Ελλάδας. (ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, 2020)

Ο «επαγγελματισμός» στο ερασιτεχνικό τμήμα του συλλόγου

Το νεόδμητο προπονητικό κέντρο του Προμηθέα Πάτρας άνοιξε τις πύλες του για το κοινό και τους αθλητές της ομάδας τον Σεπτέμβριο του 2018. Πρόκειται για ένα από τα πιο σύγχρονα προπονητικά κέντρα στην Ευρώπη στο επίπεδο των ακαδημιών καλαθοσφαίρισης.

Η Ακαδημία του Προμηθέα αριθμεί περισσότερα από 500 παιδιά στις ηλικίες 6-15 ετών. Οι μικροί «Προμηθείς» αποτελούν το πιο σημαντικό κομμάτι στο οικοδόμημα του Συλλόγου, καθώς αυτοί αποτελούν το αύριο της ομάδας αλλά και της κοινωνίας, σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα του Συλλόγου.

Την τελευταία πενταετία, η Ακαδημία είναι μία από τις κορυφαίες στην Ελλάδα, αφού δίνεται ιδιαίτερη σημασία σε όλους τους παράγοντες που επηρεάζουν την εξέλιξη ενός αθλητή, με αποτέλεσμα το πολύ υψηλό επίπεδο προπόνησης που προετοιμάζει τα παιδιά για το επόμενο βήμα, τη συμμετοχή τους στην Παιδική κι Εφηβική ομάδα του Συλλόγου, τις μοναδικές στην Ελλάδα με συνεχή παρουσία στις Τελικές Φάσεις των Πανελληνίων Πρωταθλημάτων U16 και U18.

Παράλληλα, δίνεται μεγάλη βάση στην εξωστρέφεια με τη συμμετοχή διαφόρων ηλικιακών τμημάτων σε διεθνή κι εγχώρια τουρνουά καθώς και τη συνεχή διοργάνωση εκδηλώσεων, ώστε να δίνεται η ευκαιρία στα παιδιά να διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες.